

JUST A MINUTE PLEASE?

We have just established ourselves in this town as Highclass Perfumers, stationers, Haberdashers and dealers in oilmanstores. Our Prices are lowest in the market. Try us before you buy elsewhere.

Our order supply and Muffasil Departments— All orders are carefully attended to and despatched per value payable post. Simply write us what you want and see whether you get the best return for your money.

We can supply you anything and everything available here or from anypart in India and Foreign countries.

A. Somasékharam & Sons,
Chaudhury Bazar,
Cuttack*

୧୦୦ ମ୍ର ବିଜ୍ଞାପନ।

୧୦୦ ମ୍ର

ମେସନ୍ତର

LOOK HERE PLEASE !!

G. Nayak & Sons

Nayasarak, CUTTACK.

(The oldest & most reliable firm)

Stationers, order suppliers, Retail and wholesale dealers.
Paper merchants-Agents to Bengal Chemical works, dealers
in Shirts, Coats & muffs, Jintan Aligarh-locks and "Bishop's
Inks" (Inks, Powders, Tablets extensively used by H. M. the
Govt. of India, States and Railways, satisfaction, quality and
economy

B. Nayak, B.A. Manager

କି ନାୟକ ଏଣ୍ଟ ସନ୍ଦେ
ନିଷ୍ଠୁରତାର ବଢ଼ିବି ।

ଅୟ ବୋଲାନରେ ସରକାର ଅପିତ୍ର, ପୁଣ୍ଡ, ବିନେତ୍ର, ଜମିଦାର ହିତପ୍ରାଣ ବିଧବହାର ଚାଲିଛାର ମ୍ରୋଳାର, ସର୍ବଦେଶୀୟ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟାକାର ଜୀବମାନ, ଜାଳା ପ୍ରଦାର ପୁନର୍ଜୀ ଲେଖ, ଗବେଷୁନ, ଅତ୍ୱ, ଅୟବାଲୁନ, ଦୁଇକ ମାନ୍ୟାତ ପାଠ, କନ୍ଦାଳ, ସେଳବେଳ, ପିତାରମ୍ଭ, ବୋଲାର ଗର୍ଭବ, ଦୂର, ବିଦ୍ୟାବଳୀ ମେତା ଓ ବୋଲ, ବାଜିକ, ପଞ୍ଚାବ, ପଞ୍ଚାବିତ୍ତ ପୁଣ୍ଡ, ସେମତି, କବି, ମୋତା, ପଗଡ଼, ମେଟି, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନତ୍ୟାତ ଓ ବେଳର ତେବେଳମହାନୀକର ଜାଳା ପ୍ରଦାର ପେଟେଶ୍ଵର ଉତ୍ସବ ପ୍ରକାଶ ଜୁହୁ, କେବଳ ବରବେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ପ୍ରକଳ୍ପ—ମହାମନ୍ୟବ୍ରଦ୍ଧ ଶ୍ରୀମତ ମହାରାଜେଣ୍ଠ ଓ ଦେବକୁଣ୍ଡଲେଷ୍ଟାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରମାଣୁରେ
ଯେତେବେଳେ, ପରମାଣୁ, ବିହାର ମହାନାନ୍ଦ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଦେବକୁ, ପାଞ୍ଚକର ମୋହର ଛାତି, ଦନ୍ତ
କାଳ, ପରାମ୍ବଦ୍ୟ । ବୁଦ୍ଧି, ନାନୀ, ମାତ୍ର ଦର୍ଶନ ଦେଖାଯକ୍ଷ ସହାଯେ ପ୍ରତି ହୁଏବାରୁ
କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ଅବ୍ୟାକ୍ରମିତ ହେବା ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ । (ବାତ ମଧ୍ୟବାହିର କଟନେ
କାରିପାଇନେ) ଏହି ପାଇବା ମାତ୍ରେ ବର୍ଣ୍ଣନାକ ବା ଶା ହେ ପରାମ୍ବଦ୍ୟ ।

କ୍ଷେତ୍ରିକ, ପ୍ରଦୀପ, ୧, ୫,

୧. ଉଦ୍‌ଘାତି ସିନ ପରିବେଳ ଗୋଟିଏ

ହେମିହୋଲ୍ ପ୍ରକାଶନୀ

କେବୁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

ଏହି ଦେଖିବେଳେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅବଲମ୍ବନାର ସ୍ଥଳର କର ଦେଖିବାକୁ ।

ଏହା ପ୍ରଦୟନ୍ତ ଏହା କହିଲୁ କେବୁ ଛାଇ ।

Eighty Years of the World

କାହାର ଦିନେ ଏକ କଷତିମ୍ବୁ ଦେଖିଲେ, ଏହା ଛାତା ସ୍ଥିଳେଭାବରେ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଅନ୍ତରୀଳରେ ଦେଇଲା ଏ ବିଚରଣବା (Amenorrhoea) ବା ଅନ୍ତରୀଳ ବିଚରଣ (Dysmenorrhoea) ପ୍ରଦର୍ଶନ (Leucorrhoea) ରତେ ଦେଖାଇଯାଇ ଯାଇ କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ କୁଣ୍ଡଳ ଏ ଉଦ୍ଦୟତଗାମେ ଦେଖିଲେ ଏହାର ପ୍ରକାଶ ପରିମଳା ।

ଏହାର ଉତ୍ସବରେ ଦେଖିଯାଇଛି ପଞ୍ଚମୀକୁ ପରିବାର କୁଣ୍ଡଳୀ—ଶେଖରଜୀଆ, ବାଲୁ
(ବନ୍ଦି) କୁଣ୍ଡଳୀ, ଦେଖରଜୀଆ, କମ୍ପିଳି, ଅମ୍ବେ, କେଳିଠି, ବୁଦ୍ଧି, ଅମ୍ବଗୋପ, କାନ୍ଦିଲା,
କାନ୍ଦିଲା ପରିବାର ପରିବାର, କାନ୍ଦିଲା କୁଣ୍ଡଳୀ ପରିବାର । ଏହା କଥାର କଣ୍ଠ ଟଙ୍କା । ଏହାର କଥାର
କଣ୍ଠ ଟଙ୍କା । କୌଣସି କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର କଥାର

SHICAGO—439-1,000 L.

ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରଣ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଏହି ଅଭ୍ୟାସକାରୀ ସବୁ ହତେ ଦେଖିଲାମ ମୁଁ ଯେଥିରେ କୌଣସିବୁ ଏହାପରି କିମ୍ବା

ଭାବୁ କଣତାପିଲ୍ଲା

The Viceroy on the late Punjab Disturbances.

Furious wranglings intermixed with hub-bubs and cries have been raised, debates and discussions equally tremendous have been going on in the press and on the platform and anywhere and everywhere by Indian politicians of almost all shades of

Furious wranglings intermixed with hub-bubs and cries have been raised, debates and discussions equally tremendous have been going on in the press and on the platform and anywhere and everywhere by Indian politicians of almost all shades of opinion condemning the measures taken by Government in suppressing the late Punjab disturbances in its various stages by bombing unarmed mobs from aeroplanes, in establishing military Courts to try those who were directly concerned in those disturbances & in not permitting the accused to engage counsels of their own choice for defence. Even non-official Anglo Indians like the intrepid Mr. Norton have not ceased condemning the policy of Government. The great Rabindra Nath Tagore went so far as to throw up his title, decoration and all as a record protest against the alleged high-handed action of the Government. Event the Under-Secretary of State for India has from his place in the House of Lords admitted the action of the local authorities to have been "hasty." In deference to public opinion, or it may be through pressure as a matter of policy, the Secretary of State has ordained for an enquiry by a specially-appointed Commission.

would say "go into these districts and see for yourself the vestiges of senseless destruction which are still there." But what led the people to commit such senseless outrages remains still unexplained. It remains to be seen whether this mystery will be solved by the Enquiry Commission delayed as long as announced by His Excellency owing to the difficulty of finding a competent President. The Commission will enquire into and report regarding the cause of and the measures taken to prevent disorders in Delhi, the Punjab and the Bombay Presidency. Perhaps His Lordship did not think it politic, to make any announcement as to the true cause of the disturbances as the Enquiry Committee is to begin its sittings early next month.

His Lordship has referred to "the passing of an Act indemnifying those officers of Government who were called upon to undertake the onerous and ungrateful task of restoring order and the validating of such acts as the stress of circumstances required." Whatever the findings of the Commission may

be, this is palpably somewhat misleading and the public are therefore led to think that things have been done which would not bear the lime-light of a searching Enquiry. Hence this hurry and this anxiety for the Indemnifying Act. We do not mean to say that the world would come to an end after this Act is passed, but the immediate effect will be that violent howlings will be raised ending in tempests, tornadoes and hurricanes in the now already supercharged atmosphere of the Indian political world.

The Cuttack District Board

On the morning of the 8th there was a special meeting of the District Board and we are exceedingly glad to announce that Rai Bahadur Nemai Charan Mittra was unanimously elected as the Chairman of the Board. Need we say to our readers that Oriyss and the domiciled voted unanimously with the Mussalman members. This is, as it should be. But, however, there was a whisper whether, Nemai Babu was an 'Oriya' a "Domiciled" or a "Settler" or a "Nondescript".? We mean no disrespect nor any disparagement,

The Ratnakar.

The Katnagar.

ପରିଚୟ ୧୯

ଅମୃତାପଦିର କଣେ ଅନୁଭ୍ଵତ ହେ
ଏହିପ୍ରେରଣ ଖାତକ ପଳିଥ ଶ୍ରମାର ଦେଖିବା
ମାନେ ଅର୍ଜନୀ ଲାଭିବତ୍ତବ ବିଷୟ ଏହିପ୍ରାଚିକ
ପୂର୍ବରୁ ପଠିଲ କହିବେ, ଲାଭିବତ୍ତବ
ଯାତ୍ରୀ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନୁଭ୍ବବ ବରେ, ତାବେ
ଦୂରଗାର ଓ ପୁରୁଷାର ଫଳେ ଲାଭିବାର ପ୍ରକାଶ
ଯେବେ ହୁବର ସହ ପ୍ରିନ୍ କୋର ଉପ୍ରେତି
ହୁଅର । ତତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକତା କି ଦେଖିବେ
ଏହି ବା ସମ୍ବନ୍ଧ ଉପେକ୍ଷିତ ହୁଅର ।

ଅନ୍ତର ଉଦ୍‌ଘାଟନା କରିବାରେ ଏହି ପାଞ୍ଚମୀ
ବିଭାଗରେ କି ରେଖି ପାଞ୍ଜାବରେ ଏବଂ
ଭାରତର ବିଭାଗରେ ରେଖିବେ, ନିର୍ମାଣ
ପାଞ୍ଜାବର ଆଶା କରିବାକାଳେ ବିଭାଗ
କାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧି ଓ କର୍ମ ।

ଏ ପ୍ରାଦରେ ଏହିତ ପ୍ରକାଶ ପଦମ ସହି
ଦୁଇତିନ ଅଶ୍ଵ ପ୍ରଥମ ଦୂର୍ବୀ ପରେ ଆଜି ଦୂର୍ବୀ
କାହାର । ତେଣ ମଧ୍ୟ ଲୋକ କୃତ କୋରସୁଳ
ସେହିପରି ଉଦ୍‌ଘଟିତାର । ବନ୍ଦ୍ୟ ଯାଦା ଅତିରି
ଚରକାଳ ଦିନରୁ । ମାତ୍ର ଶୀଘ୍ର ଗ୍ରହିଯିବାର
ଅନେକାଂଶରେ ବଶୀ ହୋଇଥାର । ମର
ଧେମବାର ସହ୍ୟ ପରେ ଅତ୍ସ୍ଵାର ଏହି ପ୍ରକାଶ
ପଦମ ଦୋଷ ସହିତରେ କେବେଳ ମୁନିଶ୍ଵର
କୁ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାର । ତୁମରପାତା, ବନ୍ଦ୍ୟାମୁଖ
ତକମ ବସ୍ତ୍ରାଭସର ନିରାଶର ମୂଳରୁ ଉପରେଥାର
ଶାର୍ପ୍ରୀ ଗୋବାଳପର ଦେଖେଗୋଟି ନାହିଁ
ଦରଅଛି ପ୍ରମାଣ ଦେଖ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରମାତ୍ର
କାହାର । ଦୁଇତିନ ମନୁଷ୍ୟରେ ଉତ୍ସାହମୁହଁରେ
ମାତ୍ର ଦରଗରେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କଣ୍ଠା

କୁଳ ସେତ “ବା କୁରାଏ” କୁଳକୁ
ଅହିମ ଦୂରଗତି । କୁଳ ମଞ୍ଜୁମାର୍ତ୍ତ ପାଶା ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖୀରେ । ପ୍ରଦୂତରେ ମିଳି
ଯାହିଁ । ସରି ସମସ୍ତଙ୍କରେ କଥ ନିଜସାହିଅଛି
କେବଳ କଥାରୀ ଏହି । ଏଥରେ ବା ସର୍ବକାଳୀନ
ବା ପ୍ରାଚୀନ କାହିଁକିର ହୋଇ ଥାଏ ଥାହିଁ । କୌଣସି
ମନ୍ଦରବ ଦୁଷ୍ଟିରାବ ଦୂରତା ଯେ ମରୁତ୍, ମହାଦେଵ
ବା ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଏତା କହିଦେବରରେ, ତ କହିବା
କଲାବେ ପଡ଼ିଗାହିଁ କି ଦେବକ ଉତ୍ତରାଦିନେ
ପଡ଼ିଗାହିଁ । ସମସ୍ତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦୂରିରେ
ଦୃଢ଼ ପଡ଼ିରହିଥାଏ । କହିବ କୁଳର ଅନ୍ଧାବ
ଏହିମାରେ ଅଛି ପରିରେ ଅଳକ ପ୍ରାଚୀନ
ଅନ୍ଧାକ ରହୁଥିଲାଇ କହାଇ ଦୟାମେତିବି
ହୋଇଥାଏ, ଦୂରିରକଣତା ତଥା ଏ କି
ବିହାରଗାହିଁ । ଅନ୍ଧାରୁଟିର ବାହୀ ଜଗତୀ
ଦ୍ୱାରୀ ଦୋହରାଇ କରିଲେ ସବୁ । ସବୁ
ଅନ୍ଧାକ ହୋଇଥାଏ ସବୁ ହୋଇଥାଏ
ଦ୍ୱାରକ ଦୂରି ବା କାହାର ଅନ୍ଧାର ଅନ୍ଧାର
ହୋଇଥାଏ କୁଳ କହିଥାଏ ଦେବାର ଅଳକ ପାଇଁ
ଦେବାରଗାହିଁ । ଅନ୍ଧାକ ପାହା କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ଧାକ ନିଜକାର ସମ୍ମାନର ଅଛି ତଥା ଗେହ
ଏ କାହାକିମ ଅଛି ତେବେବି ଅନ୍ଧାରଗାହିଁ

ଏହିପରିବାରଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମାନଶୀଳ ଦେଖିଲୁ
ମୁଣ୍ଡିଲୁ । ନାହିଁ କେବେଳେ ଏହିପରିବାରଙ୍କର
ମେଘରେ ଏହିପରିବାର ଘରରେ ଥିଲୁ, ଏହିପରିବାରଙ୍କର
ମୋହାରାଜୁ, ଆହା ସୁମିଲିତାକୁ ଯାହା
ଆମ୍ବାମାରଙ୍କର ପ୍ରମାଣ କରିଯାଇଲେ ସାଥା ଦିନ
ବାର କରୁଥିଲୁ । ସମ୍ମାନର ଦୂରରେ ଏହିପରିବାରଙ୍କର
ମେଘର ମହିଳାଙ୍କର ରଖିଥିଲୁ । ସମ୍ମାନର ଉପରେ
ସାଧା ମେହିକେଲେ ଅମ୍ବାର ତାଙ୍କ
ମୋହାରାଜଙ୍କର ଦିନର କବିମନ୍ୟାନେ ସବୁର
କହିଲୁ ଯୋଗ୍ୟାରେଥିଲୁ । କେବଳ ମୁଣ୍ଡ କୁହା
ଦେଖିଲୁ ଅଧିକରଣରେ ଅଧିକରଣ
ମେତାରେ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ପଡ଼ିଥିଲାଏ । ତେବେ
ଅଳ୍ପ । ସବୁଦ୍ୟାମୀ ଦୁଇରକ୍ଷା ଅଳ୍ପର ଏହି
କହୁଦେଇ ଦେଖେ ଯୋଗ୍ୟକ କି ଅମ୍ବାର
ମନର ଉପରେ ସତ୍ତା ରଖିର କରୁଥିଲୁ । ତା
କହିଲେ ଅଳ୍ପ ତଥା ରଖିର ଦୟାରେ । ତାହା
କହିଲୁ ଅଗାଧିଦ୍ୱାରା ଏ ବର୍ଷ ଅଳ୍ପକୁ
ଦୟାରେ । ଧେରୁ ପୋତିଙ୍କର ମିଳ କି କୁହା
ଦୟାରେ ତଥା କହିଲାଏ । ଏଥିଲୁ ମରକରି
“ଅଳ୍ପକୁ କୁହା ଦୟାରେ” ।

କବର ପ୍ରତିବନ୍ଦି ଲେଖିଥିଲୁ ଏ
ଦେଇ ଧରା ସା କୁରାହା ଅଜାଗାର ଏ ମୁଣ୍ଡ
ଲଭିତୁଳ ମତ ଯାତ୍ରାକରିବାରୁ ଏ ଅଚ୍ଛା
ବହୁଧାରୀର ଶୁଣାରୁ ହେ ଏଇବି କହିବି

ପ୍ରକାଶବିମାନ ମହିଳା ନ ଥାଏ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମ
ଓ ଅଲ୍ଲାର ଛୁଟ ପରିଷକେ ବୁଝ ହେଉ ଏହି ପ୍ରକାଶ
ଦିଗ୍ନି ଦିରି ଆଯସର ଫିର୍ମ କିମ୍ବା ରେକାର୍ଡ୍
ଉଷ୍ଣଗାସରେ ରହିଥିଲୁଛି, ସାମାଜିକ ଦେବାଲୀ
ମେହୂ ନ ବନ୍ଦେ କରିବିଲେ ଯମାନଦିବ ପ୍ରାଣୀ
ଦଶା ହେବା ବଠିଲ ଓ ମଧ୍ୟ ନମବ ଖେଳି
ବନ୍ଦବାଲୁ ଘର୍ଷିବେ ସେଠାରେ ଥାଏ କୁହାନମ୍ବ
ଅବଦାନ।

କରେ ପହଞ୍ଚେବକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କେ
ଆଜିକୁ ବାର୍ତ୍ତ ଏହି ଗର୍ବ କେମୁ କହିଦେଇ
ଜୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ଧୂର ଗତେତ ସହିତଯୁ ମନୀ
ପାଇ ସାହେବୁର ଥାନା ଘରୁଗେତ ‘ତୁମମେଇ
ଗ୍ରାମରେ ମୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ କିମ୍ବାକୁ ପ୍ରାଣ
ଦରିଅଛନ୍ତି । ସେ ଆଶବରେ କଥ ପ୍ରାଣ ବିଶେଷ
କଥ ପ୍ରାଣ ଅଗୋଳାର୍ଥ ନହିଁରେତେ, କହାନୀ
ତାୟି ‘ମହାନ୍ତି’ ଓ ‘ତଙ୍ଗେପୁର’ କାହାର
ଠାକୁରୁର ଦ୍ୱୟ ଶାର୍ମିରେ ଶାର୍ମିରେ ବରକ
ପ୍ରତିମାକେ ଶାର୍ମିରା ପୁର ମିଳିବା କିମ୍ବାକୁ
ଏହି ସାରେଥିବାପୁ ମିଳିବା କିମ୍ବାକୁ
ପଢ଼ିବେ । ଏହାହାଏ ଗରିବ ଶର୍ମିରାକେ ପାତ୍ରଜୀବ
ଅବୁଧିକଷତି ପରମ୍ପରା ବ୍ୟବ ବର୍ତ୍ତମାନେ
ଠର୍ମବଳ ରହେବୁ ମହାତ୍ମାରୁକୁ ଅର୍ଥାତ୍
ଏହି ପରିଶେଷତାର ମେଟିଏ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପୁରୁଷର କେତେଥାରୁ । ପ୍ରାଣ ଏହିତ କେବେ
କିମ୍ବାକୁରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାକୁ ପଢ଼ୁଗାନ୍ତି । ଏହି
ଜୀବ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କୁଣ୍ଡ ପ୍ରାଣ କିମ୍ବାକୁରୁପେ
ଦେଖିବା କୁଣ୍ଡର ମିଳେ ଶର୍ମିରାକୁର ମାନ୍ୟକ
ଦରମା କିମ୍ବା ଅରୁ । ଫର୍ମାଇପୁର କାହାରଙ୍କ
ନିଜେ କମ୍ପିଗାର ମେ ପ୍ରତାପ କରିଅଛନ୍ତି କେବେ
ପୀର୍ବି ଏ କୁଣ୍ଡ କୁ ମିଳିଯା ଯେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକେ କାରାମାପୁର କାହାର କାହାର କାହାର
ଏ ମନୋମନ୍ଦରପୂରୁଷ ପ୍ରତିକୁ କି କୁମାର ମନୋମନ୍ଦ
ଧର୍ମବାଦୀର ପାଇ, କେବେ କାରାମାପୁର କାହାର
କାହାର କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ କିମ୍ବାକୁ

ପାହେରିଲେ ଏହି ପତ୍ରକଣ ଧରି ଯାଇଲେ
ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ କମାର କୁଣ୍ଡ କହିଲ କେନ୍ଦ୍ରରେ
ଏହି ପତ୍ରକଣ ଏହି ପାହ କହିଲ କଥିଏ ପାହ
ଅକୁଳକୁ ବାବାରଙ୍ଗମେ ଦେଖିଲୁ ତାହ
ସତରବାରୀ ଦେହର ସାର ଦେଖି ପରିବାର
ତଥା ଜୀବି । ଦେଖିଲାର କବାର । କର୍ତ୍ତମନ
ଜୀବିଷ ମଣିଛିଲ ପଦମ୍ଭା କବ ଦେଲେ । ଧୟ-
ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମଣିହିଁଲ ଅଧି କହିବ
ସମାଜର ଦୂରତ କୁଣ୍ଡ କରାଯାଇଲେ କହି
ପାହର ଅଭି କରିଲୁ ଦେଲ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ଆହୁର୍ଯ୍ୟମାତ୍ର ଗର ନଳାର କର୍ମଚାରୀ
ଦେଲେ କି ?

କୃତିଲାଭାବୁଦ୍ଧ ପ୍ରମାଣ

ତେଣ ସେହେବ ମାତ୍ର ପାଇଁ କଥା
ଧିନାର ଅଜ୍ଞା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କୋଟିର ସମ୍ମାନ
ଅଧିଦେଶକରେ ପାତ୍ରିତ ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ବାରାନ୍ଦୁଲୀ
କାଳ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ ଏମ୍, ଆବ, ଓ, ଏହୁ କଥାରେ
“ବିଦେଶ ନିରାକାର ଭାବର ପରିଚାଳନା” ଭିନ୍ନ-
ସରେ କୋଟିର ପ୍ରଦତ୍ତ ପାଠ ଉପରେ ଧରି
ଦବୁଁ ସମସ୍ତ କଣ୍ଠାବଳୀର ପରିହାର
କରୁଥିଲାକେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗାତ୍ମକ ପରିବର୍ତ୍ତନାର ।

ମଧ୍ୟରସବୁକରେ ପ୍ରଦାନ ହୋଇ ଥିଲା
ମହା ବହନାର ମୁଖ୍ୟମାନ୍ ରଜ୍ୟର ମନୀ-
ଶାନ୍ତିର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପାଇବା ହେଲା

ଅବଦଳ । ମା କାହିଁ ଖର୍ଚ୍ଛିବେ ମୋଳି
ବସୁରେ ଦେଖଇ ତାଙ୍କ ବାହିନୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଇ ଅଛି ସମ୍ପ୍ର ଦେବତାଙ୍କ ମନୀନାଥ
ଦେଇ ବଶିଆର୍ତ୍ତ ଏହି ଦୂର ବା କୃତହଳ
ଦେଇ ଗଣେଶ୍ୱରମାଟ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଷାର୍ତ୍ତ
ମାସେ ପରେ ଦେଇ କୋରମାଦ । ହୁର୍ମାପୃତ୍ତ
ଭୂମିରେ କୁର୍ମାଜୟା ଲା ହୁର୍ମାରେ ମନୋଦ
ତବେଷ ତ କହ କହିପ୍ରଧାର ତମଥାରେ
ଦୂରତ ତ ଦେଇ ? ଯେବେ ତୁମର ପୁରୀ
ସତାତେ ପୂଜା ଦେଇ, ମେତେ ମୋହାତ
କୁର୍ମାଜୟାର ପକାର ଉବେଶ୍ୟ ଦେଇ
ଶାମଥାରେ ଦେଇଟା ସାଧକ ଦେଇ ତମିଶ୍ଵାର୍ତ୍ତ
ଘୋର—ଶୁନ୍ମାଜନ ମୋଖ୍ୟ ଅବମ୍ୟ ।
ଶୁନ୍ମା ଦେଇ ଦୃଢ଼ ବଠିନ—ସମ୍ପାଦ ତ
ଦେହାର୍ଥ୍ୟାବ ପରେ ଦୁନ୍ତକୁ ଭାବିଲେ ମେତେ
ଶୁନ୍ମାଜୟାପଦକାର୍ଯ୍ୟ ଦୃଢ଼ । ମାହ ଶୁନ୍ମାଜୟାର
ପୂଜା କବନକାରୁ ଦେଇ ବୋଲି ଯେ ସମ୍ପାଦ
ତମ ସକା ଦୁନ୍ତରେ ଦୁନ୍ତକାରୁ ଅସମ୍ଭାବିତ
ଦୃଢ଼ ବଠିନ—ତଥା ଦଥାରେ ଦୃଢ଼ କାହିଁ,
ଦୃଢ଼ ପାର୍ଶ୍ଵରେ । ଦେଖାବେ କଷାର୍ତ୍ତମାନ
ପ୍ରଦେଶ କାହିଁ । ଧର୍ମାର୍ଥ ସେମନ୍ତ ଯୋଗୀ
କାର ଧର୍ମାର୍ଥ ଧାରନର୍ଥୀ ସବୁ ଦେଇନ୍ତି
ଯୋଗୀର ତ ଦେଇରେ ଦଳ କାହିଁ ।
ଦେଇନ୍ତାରେ ଯୋଗୀର ଅଛୁ ଦେଇନ୍ତାରେ
କଷାର୍ତ୍ତମାନ ଅବଧାରିତା ନାହିଁ । କଷାର୍ତ୍ତମାନ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ପରମାନ୍ୟ । ପ୍ରକାଶାଳନ ଧାରନ
ପ୍ରକାଶ ସୁର । ଦେଇନ୍ତାରେ ପ୍ରକାଶାଳନ
ନାମରେ ବିଦୋଷାଧନର ଦ୍ଵାରା ଦେଇନ୍ତାରେ
ତାହା କଷାର୍ତ୍ତମାନ । ବିଜନ୍ତୁ ଦେଇନ୍ତା ପ୍ରକାଶକ
ଅର୍ପି । ଦେଇନ୍ତାରେ ବିଜନ୍ତୁ କାମରେ ଅର୍ପିବ
ତ ମନ ଭଲବା କଷାର୍ତ୍ତମାନ । ଦେଇନ୍ତାରେ
ଅମ୍ବୁଧାନେ ଦୃଢ଼ମେବତ ମାହ ଧୂମଅର୍ପି
ଅର୍ପି ? ମେତେ ବା କର ବା କଷ ଦେଇ ହୁକୁ
ଶୁନ୍ମାର ଦେଇ ସକା ତମ ସତାପେ ଦେଇ
ତ କହ ନିତନ୍ତରାବେ ତମ ଦେଇ କଷାର୍ତ୍ତମାନ
କଷ ଅର୍ପି କହାରପାରେ ? ଦେଇ କଷାର୍ତ୍ତମାନ
କଷ ପାପ ଦୋଲ କାହିଁ ଏହି ଦାନପଦେ
ନ ମିଥ୍ୟ ପାପକ କଷ ? କବାର କଷାର୍ତ୍ତମାନ
ଏହି ଅମ୍ବୁଧାନ କାହିଁରେ ଏ ତେ କଷାର୍ତ୍ତମାନ
ଦିଲ । ସେବେ ଅର୍ପି ମିଳ କହନ୍ତି ଦେଇନ୍ତା
କଷ, ପ୍ରକୁପ ଦିଲ କହନ୍ତି ଦେଇନ୍ତା କଷ ? କହ
ଦେଇନ୍ତାର୍ଥୀ, ଲମ୍ବକ ଦେଇନ୍ତା ଦେଇନ୍ତା ଯେହ

ପରି ଦେବ । କୁହ ନନ୍ଦରେ ‘ଆମେ ଯାଏ
ପକୁଟିଛୁ’ ତଥା ଯାହା ଚର୍ଚାଅଛୁ’ ତଥା
ତାହିଁ’—ଏମନ୍ତ ଦେଶୀ କୁହ ପେଟେ ?
‘ଅପରେ ଆଗର କର୍ଣ୍ଣ ଖଣ୍ଡାର୍ଥୀ ଅପରେ’ ଏହା
ଦେଇଲାଙ୍କ ଜାଣ । ପ୍ରେମରେ ଉପରାଧର
ଅଟ୍ଟ । ଦସନ୍ତି ପ୍ରେମ କେତେବେଳେ ତାଙ୍କ
ଦେଇଲାଙ୍କ ତେବେଳେ ତହିଁବ ଅନୁଷ୍ଠାନୀଁ
ଯତ୍ତାପାଦତରେ ତାତ କା କମ୍ପ, ବାସ ଦେଇ ନାହିଁ
ନାହିଁ ଦେଇଲାଙ୍କେ ଯତ୍ତାପାଦତ ସେବାରେ
ତାତ ପକୁଟିଦେଇ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ଯେବେଳେ କୁହ
ଆମ୍ବନାମନେ ବିଷୟାଦିକ ପଢ଼ିଲାଙ୍କୁ ମେଲ୍ଲାଗ୍ରହୀ
ଆମ୍ବନାମଦିକ ପୁଣ୍ଡ, ଚାରି, ବିଷୟାଦିକ ପଢ଼ିଲା
କୁହ କାହିଁକେ ହୋଇ ଆମ୍ବନାମ କହ ପାରୁ
କହକ, ଶାକ, ପଦିପାଦିକ ଓ ତତ୍ତ୍ଵ ମେଲ୍ଲାଗ୍ରହୀ
ତାତ ଥମ୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆମ୍ବନାମନେ ଦେଇଲା
କୁହ କହିମାତ ଥମ୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଇଲା
ଗୋଲି ଦେଇ ମୁହଁରେ କହିଲୁ ? କ ପଶାକୁର
କାହିଁକି ଲଙ୍ଘନ ଏବ କାହିଁକିତା ଆମ୍ବନାମ
କୋଣକହିମାପ୍ରାଣରେ କାହିଁକିର ଶମ୍ଭୁ
ହୋଲି କହ ତ ପାରୁ । ଆମ୍ବନାମନେ କାହିଁ

କ୍ଷେତ୍ରର ଏକାନ୍ତରେ ପୁରୁ ଏକ ଶିଖାଙ୍କରେ
ଅଗ୍ରଭାଗରେ ତଥା କହାନ୍ତର ଏହା ପୁରୁ ବୋଲନ
ପାଇଁ ମାତ୍ର ଅମୂଳକର ପୁରୁଜ ସୀମା ଲାଗୁ
ସେ କହା ପାଇଁଦେଇ ସେ ପୁରୁ ଏହା ହେଉଥି
ବ୍ୟବସାୟ ଘୋର ଚକ୍ରପିତ ହାର୍ଷ ହାର୍ଷ
ବାଲାପାହାର ମିଶନରେ କହା କଥାହା
ବେଷ୍ଟ ପୁରୁ । ହେଠେ ତୁହା ଓ ତେବେ
ତାମୁର ତାମୁରଣୀ ସେ ଏହି କପଟାଗୁରୁରୁ
ବାହାର ଶୌରବସାୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଧରାକାର
ବନ୍ଧୁଅଛୁ ତାହାର ଧୀର ଲାହୁ । ତେବେ ସେ
ଏହା ତାମୁର ହେବ ଏହା ଉଚିତବାନଙ୍କ
ଚୋଗର ମାତ୍ର ଅମୂଳକର ବସାୟ ହେବ ହେବ
ନାହା ବଜାରବାଜା ପଥି ବେଶପ୍ରେକ୍ଷଣକି
ଅବଦୋଷାୟର ଅଳଞ୍ଚଳ ହେବେ ବିଶ୍ୱ
ଏ ସ୍ଵ ବନ୍ଧୁହେବ । ସେତେବେଳେ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ପଥେ ଅଛି ପଥେ ଦେଇପରିବୁ,
ଦେଇତେବେଳେ ଉତ୍ତରା ବା ବିଷାକ୍ତର
ଦୂର ଦେବ । ଏଥି ସତାପେ ଦେଇପରିବେଳେ ତଥ
ଗର୍ଭମେହ ସମସ୍ତକର ଦେଇତ ଦେବକ
ଚର୍ଚବ୍ୟ । ହେବରେ ଉତ୍ତରାମୀ ପ୍ରଭାତିତ ହେବେ,
ତାହା କେମନ୍ତ ଦେଇବେଳେ ଦେମନ୍ତ ନର୍ତ୍ତ-
ମେଳକୁ ସବା ବିଜ୍ଞାପ ଅଟେ । ଥମ୍ବୁମାନେ
ସେତେ ତାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗୁଛିବୁ ତେବେ ଅମ୍ବୁ-
ମାନଙ୍କ ମର୍ଦ୍ଦୁ ଦେଇପରି ଦୂର ହେବ । ଏକ-
ପର୍ଯ୍ୟ ଅମ୍ବୁମାନେ ସେ ବାହାରା
ଲାଗୁଅବେ ପଢି କବିତା ପଣ୍ଡ କହ ପରିବୁ
ଦେଇଥାହୁ ଏହିର ସନ୍ଦର କହ । ନିଜ
ବିଶ୍ୱଳ 'ଅହ' ବିଶ୍ୱାହବରଣାର୍ଥେ କଃ କୁର୍ବାହ
ପାତକ' ମହାତ୍ମା' ମାତ୍ର ଏହି ପେର ସତାପର
ଦେଇବେଳେ ପାପ କାଳାମାନ୍ତ୍ର ? ମୁକୁ ଜାଣ-
ଏମ୍ ଏ, ବ, ଏହ ତତ୍ତ୍ଵ ହୋଇ
ପେତେବେଳେ ପୋଡ଼ା ପେପୋର୍ ମିଟାହିନ
ତାର ମର୍ଦ୍ଦୁ କାଗ ପାହାର୍ଯ୍ୟ ବରଜାରୁ
ଲେବ ଦ୍ୱାରାବେଳେ ପରିତ୍ରାଣାକୁ ଦେଇ-
ବେଳେ ଅନ୍ତେ ପରେ ବା ଦୟ । କେବେ ସମ୍ଭେଦ
ପୁଣି କିମ୍ବ ବାହାର ସମ୍ଭାୟ ହେବ ଓ ଦେଇ-
ବେଳେବେଳେ ଧାରାପେ ମୁକୁତା ଓ ରହିଲେ ତେବେ-
ନାହୁ । କର୍ତ୍ତମାନେବର ଏଥୁପରି ବିଶେଷ
କୁଣ୍ଡ ପଢ଼ିଥିବାକୁ ଅମ୍ବୁମାନେ କିମେଣ ପୁରୁଷ
ମାତ୍ର ଧର୍ମ ଜାରିଲେ ଅଧି । ଆହେ ଅମ୍ବୁମାନେ
ବୁଦ୍ଧ ବାସମାରେ କହିତ ଏହି କ କପ ହେବ
ଏହାରେ କାହୁଣ୍ଡର ନ ହେବିଲେ ଅମ୍ବୁଜ,
ବୋଲ ମନର୍ଦ୍ଦୀ । ଚର୍ଚବାଜାନ କାହାରାକୁ
ଦେଇବ କପଟ କରେ ପଢ଼ିଗ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ—
କଥାମା ମନର୍ଦ୍ଦୀ କହ ଦୟା ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ପେରାନ୍ତମ ।
ପାଇଁଦେଶୀୟ ପ୍ରମାଣକୁଟୁମ୍ବ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାରେ
ଏବର୍ଗରେ ସୁରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ଥିଲେବେ ପ୍ରାଚୀରେ
ଅମବୁଜହେବାରୀର କାମରେ କାହାରାକୁ ପ୍ରତିକ
କେଇଅଛି । ଅମ୍ବାଗାନ୍ଧିର ପ୍ରାଣପର୍ତ୍ତ ହତ୍ଯାକ
କରିପୁଣ୍ୟ କରିବା ପାଇବେ ଏହି କୁରାର କୋଟିଏ
ବିକାଳ ପଞ୍ଚ ହଶେ ବାଜରୁ ପ୍ରାଚୀର ହୋଇ
ଦେଇ । ଏହି ବୈଧାନିକ ଅନ୍ତର୍ଭବ ବାହି,
ପରିପାର୍ଶ୍ଵ ଏବଂତେ ଆମ୍ବେସାନେ ପାତ୍ର ହୋଇ
ପରିବର ହେଉଥିଲେ ଖାରୀ କୁରାରକୁ ଧର୍ମ
ଅବ ଦେଇଦେଇ । ଏହି ଅପେକ୍ଷା ପାଠ ହରେ
କେବେ ଯେ କାହାରେ କେବଳ ବାହାରର
ପ୍ରଦିଗନିଲୁ ଯେ ଜୀବ ବିଜ୍ଞାନ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ମହା କୃତେ ପ୍ରକାଶକେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ରହୁ
ପାଠ ପରିବାରେ ଉପରିତ କୁଣ୍ଡଳ । ଅପେକ୍ଷା
କରେ ଅକ୍ଷୟ ହାତାକାଳରେ କାହାରେ
ବେଳୀ ପ୍ରାତି ପାଇଥିଲେ । ବସନ୍ତମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
ମୁଁ, କାହାର କୁଣ୍ଡଳ, କାହାର ଫେର୍ରି
କାହାର କୁଣ୍ଡଳ, କାହାର କାନ୍ଦିଲ, କାହାର କରିବା,

କିମ୍ବା ନ କହେ, କିମ୍ବା ନ କେଲି, କିମ୍ବା
ମୁଖମଳ ପାରିବ । ଉପରେତୁ ଗାନ୍ଧାର
ଦେଖାଇବ ଯେ ଆମରେ ଜାଗନ୍ନାଥଙ୍କେ
ମୁଖ ଉତ୍ସବ ଅଶ୍ଵମ୍ଭାବ ବ୍ୟାକାଳୀନ ପ୍ରାଚୀ
ଦେଖାଇବ ।

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସେବାରେ ଯାହାର କେବଳ ହେବିଲ ତ୍ରୈଷଂ କିଛିବି
ଦେବପାତ୍ରଙ୍କ । ଶ୍ଵରମଧ୍ୟ ନୁହିଲ ବେଳିଏ
ଥାଣୀ ଛ ଥୋଟୁ ଏ ଅଶ୍ଵମର ପ୍ରାଚୀମ ପ୍ରାଚୀମ
ବର୍ଷ ହେବିଲ ଛ ଏ ବେଳିକୁ ଅଶ୍ଵମର
ରଖି ତତ୍ତ୍ଵା ଦୟାର୍ଥୀର ଓ ତ ଥୋଟୁ ଶରୀର
ଦେବିର ତୈର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସବ ହୋଇଥିଲ । ପ୍ରତିକ
ବେଗିବାକୁବ ହେବା ହତ୍ୟ ପୃଷ୍ଠି ପ୍ରାଚୀ
ହେଉଥିଲ । କଥାରତୀରୁ ତତ୍ତ୍ଵରେ ତତ୍ତ୍ଵ
ନାହାର ଦୂରରୁ ଦକ୍ଷତ୍ତ ସେବାରେ ଆଶ
ପାଇବାକିମନ୍ତ୍ରେ ଅଶ୍ଵମର ଅଶ୍ଵା । ମୁଖୀ
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାଳକୁ ଶିଖା ଦେବାନାମରେ
ଦେଖେବ କର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ଗୋଟିଏ କେବି କିମ୍ବା
କୁମୁଦ ପ୍ରାଚୀମ ହୋଇଥିଲ । ଦକ୍ଷ ମୁହଁ ଓ ଥୁଳା
ଅଶ୍ଵମର ବାବ ତାରେ ରାତିମାରେ ଚର୍ଚିମାଳ ଅକ୍ଷ୍ୟ
ସ୍ଵକ କହିଅଛନ୍ତି । ଦେଶୀକାଳର ସଂଖ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି
ବଜେ ଅଖିତ ମୁହଁ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲ
ଏକିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ମବୋଦିନ ହିନ୍ଦୀ
ଧର୍ମଚର ଧରା ପଞ୍ଚବିଦ୍ୟାତାରେ ଯହାଦୁଇଟି
ହୋଇଅଗନ୍ତି । ଅମେରେ ଶୁଣା ସାଧୁମାରେ ସବୁ
ସାଧାରଣଙ୍କର ବିଶେଷତଃ ଅଶ୍ଵମ୍ଭାବ ବହୁତ
ମାତ୍ରର ମହିତ ଜ୍ଞାନବାନ ବରୁଷଙ୍କୁ । କୁମୁଦ
ତାର ଅମୁମାଳଙ୍କର ଏବଂ ପ୍ରଥାତ ସୁନ୍ଦରିଟାଙ୍କୁ,
ବାର୍ଷିକରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସମ୍ପ୍ରଦୟମାନଙ୍କର
ବର୍ତ୍ତନମ । ଅମୁମାଳନେ ଅଶ୍ଵା ଦୂର୍ଦ୍ୱାରାକାଳ
ଧରିଗାଲେ ଆହୁତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ
ଅମୁମାଳଙ୍କର ଏପ୍ରତିବାର ହାର୍ଷିକର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ
ଦର ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟରେ ଶରୀର ଦେଖା ଦେବା ।

ଅଳ୍ପ କୁର୍ବାଳ ହସାନ କଣ୍ଠ ପ୍ରତିବାଦ
ଏଇ କାହିଁ ଯେ କୁଟ କଲାର ହସାନ କାହାର
ଧାରାଜୀବ ଖେଳୁଥୁ ଏହି ପ୍ରମତ୍ତାଙ୍କ କୁର୍ବାଳ ଫେ
ପୃଷ୍ଠା ଦୂରବର୍ଷ କୁଳନାରେ କେତେ କିମ୍ବା ମତ,
କୁର୍ବା ଓ କୁଳନ ନସାରବର ମୁଲହଙ୍ଗା
ପର ୧୯୫୭ କୁଳନାରେ କୁର୍ବା ଓ କୁଳ
୧୯୬୮ ମାର କୁଳନାରେ ହେବାରୁଙ୍କ ଅଧିକ
କୋରାଇଛି । ଗର୍ବକୁମେଶବରାବ ଉପରି ଜଳ
ମୁଣ୍ଡ କହି ଦେଖିଲେ କ୍ଷେତ୍ର ହୌରିପି ଏବଂ
ଦୌରାନେ ଘେରାଇ ସୁତ ଦୋଷକୁମାର ଦେଖି
ଥିଲା । ଆବଶ୍ୟକତ୍ତୁ ନୁହୁ ଦୋଷକୁମାର
କୌଣସିତାରେ କୁର୍ବାର ଶ୍ରୀନାରାଯଣକ ଦେଖିଲୁ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସବାରିତ କରିଲାରେ କୁର୍ବାର
କୁଳନାରକରେ କୁର୍ବାର ପଢ଼ିଥିଲାବ ତଥା ଦେଖିଲା
କାହାର ଦେଖିଲା ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲାବ
କୁର୍ବାର ଅଛି । ଏକବାରତ ହୌରିପି ଶାକ
ନ ଆଇ ଅନାଦାରରେମରବା ସଞ୍ଚାକର୍ତ୍ତମାଙ୍କ
ମସ୍ତୁରେ କରେଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେ । ସେବାରୁ
ସେବେ ମହିଳା ଦେଇ ପଢ଼ିଲେ ଦେବାରୁ
ଆପଣ ଦୁଇମ ଅନ୍ତରାଜ ପଢ଼ିର ଦସାରୁ ଅଛି ।
ସେବାରେ କାହିଁ ନିକଳିଥିଲାଏବୁ ଅବେଳା
ଲେବ କିମ୍ବା କର ବା ଅନ୍ତରୁ କିମ୍ବା ମୋଟାର
କିମ୍ବା କୁଟର ପ୍ରତି କରିବାକୁ ଦେଖିଲୁ କିମ୍ବା
ମୁହଁ ଏହି ବିଧିକ ବିଭାଗକୁ କି ପାଇବାରୁ
ଅପରି କରିଯାଇ ଦେଇ ପଢ଼ିଲୁ କୁଳନାର
ପ୍ରସର ସାମାଜିକ ହୌରିପି କରିଲାରେ ସୁତ
କୁର୍ବାର । ଏହିବାର ଲୋକାନନ୍ଦର ମୁହଁକୁ
ଦେଖିଲାଏ ଧଳିଦେଲେ ଏକବାରରେ ମୁହଁ
ଦେଇଥିଲାବ କହାଇଲୁ ଦେଖିଗାର କି
ପାଇବ । କିମ୍ବା ଲେବିଯାନାର ଆଜିଶ ଏବା
କାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ ପରିଚୟ

ଶ୍ରୀ

ଅଜନ୍ମାଦିର ଦୂର ଏହି କଥା ।

ବିହାର ଅବେଳା କଥା ଅଛି । ଗନ୍ଧାରର
ଦୁଇ ଭାକାଣୀ ନହିଁବାର କା ସୁରତ ତଥା
ପର । ବିହାର ସର୍ବାଶାର୍ଥ କି କରିଲା କିମ୍ବା
ହେବିଗାନ୍ତି । ଆହ୍ ସବତାରବବର ସବୁର
ବେଳରେକେବେ ଅନୁଯାୟୀ କୁଣ୍ଡର ଅବରାର
ନାହିଁ । ଯେବୁଁ ମହେ ଜନିଷାରକ ନନ୍ଦ ରହି
ତାବର ତୌରେକୁଣ୍ଡର ରହୁଥିଲାକୁଣ୍ଡର
ବସନ୍ତ ଦିନଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକପ୍ରମାଣ
ଦେଇ ପହଞ୍ଚି । ନନ୍ଦମାତ୍ର ତା ତାଙ୍କରକ୍ଷେତ୍ର କାହାକ
ହେଲା ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନ ବିହାରେ କରିବି
ତମିଥାରକର ସ୍ମୃତ୍ୟୁ କା ଉତ୍ସମ୍ମାନରେ
କହ ତାହାରେ ଅଛି କିମ୍ବା, ତାମ୍ଭ
ଅବେଳା ସ୍ମୃତ୍ୟୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏବଂ
ବେଳରେ କିମ୍ବା ଅବେଳା କିମ୍ବାର କରିବି
ଦେଇଥିଲେ କିମ୍ବା କୁମିଳାର କରିବାର କିମ୍ବାର
କିମ୍ବା ତାଙ୍କ କରିବିବେଲେ କିମ୍ବାର ଯାହାର
କରିବାକୁ । ଏହି ପରିବହନ କଣ, ମାତ୍ର କାହାର
ପ୍ରକଳ୍ପର କିମ୍ବା ସେବନ କିମ୍ବା ଅଛି କିମ୍ବା
ଅଛିନ୍ତା ପରିବହନ ଅଛି କା ଅଛିନ୍ତାର
କାହିଁ । ଏହି କଥାରେ ଦୂରତାର କାହିଁ ହେଲା
କିମ୍ବା ଦୂରତାର କାହିଁ ହେଲେ କିମ୍ବା କାହିଁ ।
ଦୂରତା ଘରବିଜ୍ଞାନକୁମାରକାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ,
ଆହ୍, ପରିବହନ । କାଠମାଡ଼ାକୁ ଭାବିବା ମାତ୍ର
କିମ୍ବା କାଠମାଡ଼ାରେ କି କିମ୍ବା କାଠମାଡ଼ାର
ନେବେ କି କିମ୍ବା, ଏହିକିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଥାଏ । ଅଜାଗରାଦ ତମିଥାର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ସହିଦୀଙ୍କ କାହିଁ ମାତ୍ର ଆଧିକାରୀଙ୍କ
କରିବିଲାକୁ କା ଏହି ଜାଗାପାଇକର କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ କିମ୍ବାରେ

କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା, ଏ ୦—୨୯—୧୯୫
ନାହିଁ କେମି ମଧ୍ୟରୁ ପରିଚାରର ଦାତ କି
ମାତ୍ର ୧୯୫୩ ଅକ୍ଟୋବର ଦା, ଏ ୦—୧୯୫—୦
କୁ ଉଚ୍ଚ କାବ ନାହିଁ ଆହୁରିଙ୍କ ଗୋପୀନାଥ ଦାତ
କୁ ଲେଖିବାର ଦାତଙ୍କ ଏହି ବିଷୟ କି
କୁ ୧୯୫୩ ଶାହିଦ ଦା, ଏ ୦—୧୯୫୩—୦୭୨୦
କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଦାତଙ୍କ ସହି ସହି
ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଏ ୦—୧୯୫୩ କିମ୍ବା
କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ
ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଏ ୦—୧୯୫୩—୦୭୨୦ କୁ
ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାର ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ
ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଦାତଙ୍କ ଏ ୦—୧୯୫୩—୦୭୨୦ କୁ

୨ । କଟିଛ ତୁମ୍ଭୁ କହୁ ଅପ୍ରକଳ ଦେଖ ।
ଶବ୍ଦାବ୍ସ ଦେଖିଲୁ ସମ୍ମଗ ରଙ୍ଗକାଳ ପ୍ରାୟ
ଅଧିକରଣ ଭା, ବାବନ୍ଧୁର ୮ ୯୦୭୫
ମୂର ବା ରହୁ ମୌଳ ଶୁଣ୍ଠିଲେ ଘରବାଟେ
ଶୁଣା ଶେଷିଲାଏ ବାବ ଉଦ୍ଦେଶ ଅବସରୀ-
କାଳ ରଙ୍ଗକାଳ ଜାମାମିଲ ଦେଖ କମର ରହ-
ଇଲ ବରବୋରାଟୁ କି ୨୯ ମର ଶତଖିର
ବା, କୃତ୍ତବ୍ୟାକର ରଙ୍ଗରତ ବାଯାଟୁ କରେ ଯଥ-
ଦକ୍ଷିଣାତ୍ମକ ଏ ୩୦୦୨୫ ତମିରୁ କମ
୨ ୦ ୨୭ ଅଟେ କହୁ ମଧ୍ୟରୁ ପରମାନନ୍ଦ ବାବା
କାହା ୦ ୦ ବ୍ୟ କ ୦ ୦ ୮୭ ତମିରୁ କମ
୨ ୦ ୨୮ ବାବ ବାବ ଶେଷିଲାଏ ବାବ କ
ରଙ୍ଗରତ କାବକ ଦେଖ ବାବର କାବ
କ ୦ ୨୭ ବ୍ୟ ଏ ୦ ୦ ୮୭ ତମିରୁ କମା କ ୦ ୨୮
ଶୁଣିଲୁ ଶେଷିଲାଏ ବାବ କ ୨ ୦ । କ
ମ ୦ ୦ ୮୭ କୁ ତମା କ ୦ ୧୫ ବାବ
ଲହ ପକଟିଶ୍ଵ ଦେଖ ବ ସବୁ ଦରକା କାବ
କମା କ ୦ ୧୫ କୁ ଏ ୦ ୦ ୮୭ କୁ ମଧ୍ୟାତ୍ମ
କମା କ ୦ ୧୫ କୁ ରହୁ କରି କି କହୁ କହୁ
କହୁ କହୁ ଆ ମାତ୍ର ୧୦୯

କୁଳ ମନେର ଜୀବନ ଏହାପରିବାର
କୁଳ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କରିବାରେ ଶୁଭ । ୧୦୮ ମର ପରିଚାଳନା
ତେବେଳ ଅନ୍ୟଥା ସର୍ବାଜୀବିନ୍ ଗୋପିନାଥ ଦାସ
ଓ ମେଘନା ମାନସରେ ଦେଖ ଯାଏଇ ବନ୍ଦୋ-
ବନ୍ଦୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ କରିବାର ବାବାପାପି ଛିନ୍ଦି
ମଧ୍ୟରୁ କାହା ଏ । ୧୦୯ ଜାନେବୁ ଉତ୍ତମ
ଟ । ୧୧୦ ମଧ୍ୟରୁ ଆନନ୍ଦ ଦାସ ହାତ ଦିଲ୍ଲିକୁ
ଏ । ୧୧୧ ମଧ୍ୟରୁ ପରିମଳନ ଦାସ
ବନ୍ଦୀ । ୧୧୨ ଏ । ୧୧୩ ମଧ୍ୟ ଜାନେବୁ
ଦାସ ଗୋପିନାଥ ଦାସ ଓ ଦେଖ କୈବି-
ଠାଙ୍କ ଦାସ ହାତ ଟ । ୧୧୩ ଏ । ୧୧୪ ମଧ୍ୟ
ମେ ସୁମିଲରୁ ଗୋପିନାଥ ଦାସ ହାତ । ୧୧୫
ଏ । ୧୧୬ ମଧ୍ୟ କାତ୍ତ ରହି ଅବଶୀଳନ
କାହା କୈବିକାଥ ଦାସର ଅଶ୍ଵ ପରିଚାଳନ
ଟ । ୧୧୭ ଏ । ୧୧୮ ମଧ୍ୟ ଜାନେବୁ
ମୋହନ କମାଟ । ୧୧୯ ଶାକ୍ତ ଅଟେ ରକ୍ତ
ମେ ଓ ରହିଛିଛ ବୃକ୍ଷାଦି ସହିତ ଦେଖ ର
୧୨୦ ସବୁ କଲମ ଦେବ ଆ ମା ଏ ।

ତେବେ ମୁଖ କାହା ସନ୍ତୋଷ
ଦେବେ ପାହା ଦୁଇ ମୁଦ୍ରାରୁକୁ ଅଧିକାରକ
ବରୁଅରୁକ ଶଥାବ ତବୀପଦ
ନିଧିରରତ୍ନା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବରାଜ
ପାହାର କା ଅନ୍ତର୍ଗତ କଲମ ତା ଏକାଶରେ
କରି ଚାଲୁ ଅନୁରୂପ ଦେବେ ପଢ଼ା ସବ-
ନିଜେଶ୍ଵର ଓ ଉତ୍ତର ସୁମଧୁର ଶିଖରର ମଳ-
ଇର । ପ୍ରାଣପାତ୍ର । ଦୟା । ଦୟାକାନ୍ଦୁର
ତମରେ ଥିବା କା ଯା ମୁହଁ ସବ ପ୍ରତିକାଳ-
ନିଜର ତିକା ଅନୁଭବ ରହିବା ଓ ନ ମୁହଁ
ତମର ପିଲା ପୋକଙ୍କା ପରିତା ପାରଇ
ଦେବପ୍ରତି ରଥର ପ୍ରଭାଦମନର ଦଶକ
କଲାଶିତ ଶଥାବ ଲମ୍ବା ଓ ପୌରତ ଅନୁ-
ରେ ଏ—ଏ ପାହୁ କମା ଓ ଏକାଶ
ତେ ଦେବ ଦେବ ଆହୁ ମୁହଁ କାହା—

ପ୍ରସେଇ ।
କଥା କିମ୍ବା ଅନୁରଥ ଦେଖୁଣିଲା ସବୁ
ଭାଙ୍ଗିଲା ଓ ପଥାମୁଣ୍ଡର ସବାର ଯଧେଇ ତୁ
ହେବେବୁର ଛାନ୍ତାର । ପ୍ରା ଘରେ
ମାନେଯାକର ରହିବାରେ ଶୁଣା ହୁବାଯିଛା
ମୁହଁଦଳ ଗଲାରୀର ବସନ୍ତ ଜନ୍ମିବ
ହୀନ୍ତି ଅନୁଷାରେ ୧୯—୧୮ ଜାରିବ
ଯା କେବଳ୍ ମଧ୍ୟାହ୍ନ କଲାପିବାରେ
—୧୨ ଦିନ କିମ୍ବା ମଧ୍ୟାହ୍ନ କମା କେବଳ
ତ ଉଚ୍ଚ ଏକ—୧୨ ତା ଦେଇ କଲାପିବା
କି ଆ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୧୦ ଫର୍ମନ୍ ।

କୁଣ୍ଡଳ ମର ଗାଁ ୧୨—୧୨
କୁଣ୍ଡଳ ମର ଗାଁ ୧୩—୧୩

ପ୍ରେସ ମୁଲ ଯାଇ ମହ ଏକଟିମ ନବାତ୍ମି
ଦେଇ, ଏତୋ ମୁକ୍ତାର ମନ୍ତ୍ରୀର ଅଧ୍ୟାତ୍ମକ । ॥ ୩
ଶୁଣି ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟାଖ ପରେ ବାଯତୀ । ॥ ୪
କଥିଲ କାହାର ଶରେଷ ଭବାନ ପ୍ରେ ତାମ
କଥ କହିବାକର ପରିବା କରିବାରୀ । ॥ ୫
ଦୂର ଟ ଏକାର୍ଥ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କାଳର ଅଳ୍ପ । ॥ ୬
ପୋତେ ଦୂର । ॥ ୭

୯। କଟକ କଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପେନ୍‌ପଡ଼ି
କରେତେଜୁବ ଉଲ୍ଲବ୍ଧାର କ ୧୫୯୭ ମର
ବିଶ୍ୱାସ । ତ । ପାଇସତ ପ୍ରଦୀପ
ଶାହପୁର ବଳଦାରେ ଥୁବା ହାର ବନ୍ଦୋ
ପ୍ରରେ ପ୍ରଥମବର୍ଷ ଲାଇସ ବନ୍ଦୋବସ୍ତି ପାବନ
୩୦ ମୂର ସିଟି କାୟ ୧୦—୮୫—୨ ବଢ଼ି
ଗାଁର ବାଲ୍‌ପ୍ରି ଡାମୀର ସ୍ଵିତଗାଳ ପ୍ରମୀ
ଖ୍ରୀ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତି ଫେର୍ତ୍ତା ୦୯୯ ଠ ଲୈଁଭିତ୍ତ
ନୃପତିରେ ଏ ୧—୫୦—୮ ଡାମୀ ଏ
ମାତବ୍ୟାରେ ମାଲମ ହେବ ଆହ ମୁଁ ୩୫୫୦୯
୨। ପୁରୋହିତ ସକରେତେଜୁବ ଉଲ୍ଲବ୍ଧାର
୧୫୯୭ ମର ବର୍ଷାବୁଦ୍ଧ । ତ । ପାଇସତ
ପ୍ରଦୀପ ଶାହପୁର ବଳଦାରେ
କା ଉଲ୍ଲବ୍ଧାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତିର ପ୍ରଥମବର୍ଷ
ମର ବନ୍ଦୋବସ୍ତି ପାବନ କ ୩୫୯ ମର
କାୟ ୧୦—୮୫—୨ ଶ୍ରୀ ଟ୍ରୈକିବାଳ ଶାହ
ମାତବ୍ୟାରେ ମାଲମ ହେବ ଆହ ମୁଁ

କ ୧୯୯ ମୂଲ୍ୟରେ ସବୁ ୧୯୯୫ ମୟୋତା
ଦେବନପଥା । ମୁଁ ମୁକୁଷ୍ଠୀ ।
ଶାହ । ଶା । ବିଶ୍ଵାସ । ପ୍ରା । ଗ୍ରହି
ବାଜି ଦ୍ଵା
୫ ଦୂର ଶାହ ନାମର ଓ କୁଳ ସବ
ବାଲଗ ଛାତ୍ର ଜାବଲନ ପନ୍ଥୀ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଶାହ ପଦକଷେତ୍ର ଉଚ୍ଚମୁଖ ପାଇଁ ଏହିତିମାତ୍ର
ଶାହ । ଶାହ ଓ ଶମ ପାଇଁ ଦେବ ଗ୍ରହି
ବା ଶମାହିତ ଘରେ ତପସିଲ ମହାତ୍ମୀୟ
ଶିଶୁଭାଇଶା । ୨୫୮
ଦୂରକ ତଳ ଅକ୍ଷର୍ଣ୍ଣତ ଦେବନପଥା ସବ
ପାଇଁ ତ ସବବେଳଙ୍ଗମୁକ ଓ ଛାତ୍ର ଧିଲାପ
ଶୁଣି ଦେବନପଥା । ପ୍ରା । ଶବଦ ନ ୧୯୯୩
ଶାହନାଥପାତାମାନାମାନା । ଶାହ ତରିଜ୍ଜା
ବା । ୧୯୯୫ ସବ । ମୌ । ଶାହ

ପାତେ ଥିଲା କାହାର ବିଜନନ ଏବେ-
ତର ପଶୁଷାକ ଓ ବଜମାଳ ପଣିଲା
୧୯୨୦ ମୟ୍ୟା ଖରବର୍ତ୍ତ ବାସକ । କି ।
୧୯୨୦ ଓ ଉତ୍ତରପର ତାହିଁ ଓ ହୃଦୟବାଦ
ବିଜାଳ । ଟ ୫୫/୨ ମୟ୍ୟା ଓ ପତ୍ରି-
ତ ବାସନ । କି । ଟ ୦/୩ ମୟ୍ୟା
ଓ ଖୋଲାଇବୁ ଲ ୧୯୧ ମୟ୍ୟା ଏବେ
, । ଲଜ୍ଜବର ବାପାପ୍ରତି ପ୍ରିଜିବାନ ଏବେ
ଠାଇମା ଚ ୦/ ମୟ୍ୟା କାହାର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତରପର
ହୃଦୟବାଦମାତ୍ର । କି । ଟ ୧୦୦/୨ ମୟ୍ୟା
ମୟ୍ୟା ଉତ୍ତର ପାତେ ପାତେ କାହାର
କାହାର ବିଜନନ ୧୦୦/୨ ମୟ୍ୟା
ଏବେ ହେତ ଉତ୍ତର ଅନୁମନନ ମୂଲ୍ୟ
୧୫ ମୟ୍ୟା ଅନୁମନ ।

୧୯୦ ମୂଲ୍ୟ ଦୁଇଶାହ ସନ୍ତୋଷ ପଣ୍ଡିତ ଚିନ୍ତା

କେବଳା ମୁହଁରି ଅଛାଇବା
ଏହିଏହି କଲିବା ଏଥାଏଥା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଶାର ମେଲ୍
ପଦିତ କଳ ଅଗ୍ରଚିତ ଦେଖୁଥିବା ଏବଂ
ଯତ୍କର ତ ହାତ ସମ୍ପ୍ରେସନ ଦଲିତାର
କାଳିବିଦୀ-ର ଧର୍ମ ମର ବନ୍ଦିଲୁହ
ଟି। ଅଛିବା ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ ପ୍ରକା ପ୍ରତିକଣିକ
ର ଦନ୍ତେବତ୍ତ୍ଵୀ ର ଧର୍ମ ମର ସତ୍ୱ ତ
ଧର୍ମ ଦୂର ଉପରେଇବା । ତାହା ବୃଦ୍ଧ-
ର ମୁଖେର ପାଇଁ ଏହି—ପାଇଁ ଏ
ପାଇଁ ତେବେବାର ଉଚ୍ଚପରେ ବନ୍ଦିଲୁହ

ତ ପାହିମଧ୍ୟରୁ କସନ୍ତର ପଦ୍ଧତିରେ
— ୧୦ — ୨୫ କରିଯାଇ ଦଳଗୋ ମହି-
ଜବାଦୀ କଲେତଳ ଦିଶରେ ଏହା ଥାଏ ନ
ହେବାର ବାବ ଏବେ — ୧୧ — ୨୬ ଡା ମୌ ଅମ୍ବେ
ପୀରାହିକ କହନ୍ତରେ ବନ୍ଦବ ତାଙ୍କ ଉଚ୍ଚ
ମଧ୍ୟରୁ ଲେବେଖିଏ ଶବ୍ଦର ନମ୍ବର ତେ
ବୁଦ୍ଧ ଅନୁଷ୍ଠାନର ଏବେ — ୧୨ — ୨୭ ଡା ମୌ ତୁ
ଲୁପଥେ ସୁବୀରା ପଦ୍ମଦୋରଜ ସେବାର
ବର ମୋ ୧ ଟା ତୁ କିମ୍ବା ତୁ
ରେ ସମୟ ସୁବୀରା ପରିଚାଳିତ ତୁ ହୃଦୟର ତେ
ବେ ଆଗିନ୍ଦ୍ରିୟ ବନାଇ ତରିତା ୧୦ ଏ
ଏ ପଦ୍ମର ଦୂରାତ ସହିତ ଏ ମୋତକି-
ର ଚୋରଜ କଲାର ଦେଲ ତର୍ହେଲ
ମୁହଁ କ ୧୦୦ ୮ ଅପ୍ରତ୍ୟେ ।

ମୁଖ କୁହାରାହ ଦଳ ୧୯୫୮ ମର୍ଗିତା
କୁଣ୍ଡେ ମୁଦ୍ରଣ କରଇ ।

ଦାଳଙ୍ଗ ପକ୍ଷିଲାଘୁର । ସା । ଲାହପଞ୍ଜା ପ୍ରାଚୀ
ନୂଳ
ତାତ୍ତ୍ଵମର୍ମବ ଓମେଇ । ସା । ଏକମୁ
ଦେଶରାଜ

ମହାଦେବ ଉତ୍ତର ଏବା ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ
ହେବ ।

ମୋହନ କରୁଥିଲେ ଏହାରେ ସୁଧା
ମୁଦ୍ରା ପରିଚାଳନା କରିଲେ ମୁଦ୍ରାକାଣ୍ଡ
ମୁଦ୍ରା କାହା କା, କାମର ପ୍ରତିକାଣ୍ଡ
କରିଲେ କାହାର ଜୀବନ ମାଟି ହେବା
କି ଏହାର ଛାଇ ଅଟେ କ୍ଷତ୍ର ଦୂରି
କି ଉପରେ ଥିଲା କାହା ଖ୍ରୀବ କର ଓ
ଯହମାନବଙ୍କେ ଯୁଦ୍ଧକା କହନ୍ତ ତରକ
ବନ୍ଧୁତ ଏ ମୋହନମାରେ କଲେନ ଦେବ
କି ୧୦୯

1-2-2012-10-1414-201

୨୦୭ ମର କାଳ ତଥା ୧୯୫୫ ମହାଶ୍ଵର
କଠୁଅଟେଣ୍ଡା ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ଅବାଲଗ ।
ଆରଣ୍ୟ ଓ ଏକ ଦ୍ୱା ନି ରୋଧାର୍ଥ
ତଥ ଜଳ ଅନୁର୍ଭବ ଦେଖିଛା ପ୍ରଦୀପ

ବୁଦ୍ଧରେ କେତେ ପ୍ରମାଣ ନିଷ୍ଠାର । ସୁଧା
ତାର ଏଥି ମୂଳ ଜୀବ ଦ୍ୱାରା ବୋଲି ଏହି
ବିଷୟରେ ଶୁଣା ଯାଏ ଏହାରେ ବିଷୟର
ଏ ଶୁଣିବାକୁ ନାହିଁ ଯାହାର ଦେଖିବାକୁ
ଛି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଯାହା ଏ ୧୫—୨୨ ଡାକୁ
ଜମା ଏ ୨୭୫ ଅଟେ କହି ଯଥକୁ
ଯାଏ ଆପଣ କୁଟୀ ଏ ୧୫ କୁ ଏ ୧୦
କୁ ଅବସ୍ଥା କମା ଦିପ୍ତିରେ ଅଟେ କହି
କମ୍ପୁଲାରୀର ଅବଧା କମର କରିବା
ରେ ଏ ୧୦—୧୫ କୁ କୁ ମଟାନ୍ତି ଅବସ୍ଥା
କମ୍ପୁଲାରୀ ଅଟେ କାହା ଏ ମୋକଦ୍ଦମେ
କମ୍ପୁଲାରୀ ଏହା ଏ ୨୦

ମୁଖ ଲାଗେ ପକ୍ଷ ୧୯୫୯ ମୁହଁରୀ
ଦିନାଂତିମ ମାଟେହିଏ ହିନ୍ଦି

କୁହାତର
 କିଣିବର
 ଦେଖାଇ
 ଯ ପ୍ରିଯାର ପାତ୍ରଗତିରେ ଓ
 ୫/୨ ଦିଲ୍ଲିମ ତା ଏକାଧି କରେ।
 କେବୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଞ୍ଚଶ୍ରୀର ପୁରୁଷ
 ଦୂଷତା ଓ ବନ୍ଦ ହେଲାନ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
 ପରିପରାର ପାତ୍ରଗତି ଏକାଧି କରେ।
 ପରିପରାର ପାତ୍ରଗତି ଏକାଧି କରେ।

ଭାବ୍ୟତାପ୍ରକା

The Calcutta Oriya Samaj-

We publish a succinct history of this important and unique institution the "Oriya Samaj" of Calcutta as supplied to us by Babu B. N. Das B. A., General Secretary. In giving public interesting report we mark the noble high sentiments which led place like this to organize an annual meeting of esteemed literary presi-

President or
Here is the man, an
Who ever thought,
that he was an
he says and asserts
with hist. evidence that he is an
Oriya to all intents and purposes.
A Real Oriya who, in the words of
the Sage of Chelsea "in his way he
is a Reality; that he always means
what he speaks; grounds his actions,
too, on what he recognizes for truth;
and in short, has nothing whatever of
the Hypocrite or Phantasm". With
such a Philosopher, Friend and
Guide, the "Oriya Samaj" will make
its mark and will march on steering
clear of the many difficulties that
might inevitably come in its way.
We wish God-speed to the Samaj.

Babu B. N. Das B.A's letter.

'The Hon'ble Dr. Sir Devaprasad Sarbadhikary, in course of his speech as President of the Oriya Samaj the other day said, that he long felt the want of an Oriya association at Calcutta. Indeed it was so, in a city teeming with an Oriya population of one and half lakhs of people, Mr. B. N. Misra first set up his practice at Calcutta and the Oriya students with the domiciled Oriya gentlemen of the city and the few Oriya officers first formed the nucleus of this Samaj under the name of the Oriya Union'. This Union, under its able Secretaries and the patronage of the late lamented Chief of Barra had a glorious existence of nearly four years whence it sank into a state of life in-death to be again renovated with fresh vigour and energy in the year 1917. During this brief span of time, it has justified its existence attracting both the students and the domiciled population of the city. Under the auspices of this Samaj, a big mass meeting the first of its kind, was held in the Aui Ra Circus Pandal at Bowbazar and another, a miniature of this kind was held under the Residency of the late lamented Fakirmohan.

Early in 1918 a free night school was started with a batch of volunteers, students from different parts of the city flocked to be enrolled. Alas! the seats were few and they were to be disappointed. When the influenza was sweeping all over Orissa and with its intensity over Balasore the Samaj deputed a batch of volunteers (mostly the Medical College students) with a sum of money and thus merited the good will of the citizens of Balasore and the government fever-relief Committee. It has now been the earnest endeavour of the Samaj to have a close touch with our labouring population and resolved to form batches of members to gather all information regarding the Oriya coolies and labourers. The Samaj arranged for a social gathering to meet the Chiefs of Bhamra, Kalahandy and the Raja of Khadai each of whom promised to be patrons with an annual subscription of Rs. 240, besides the Chief of Bhamra who was a member and now life patron.

These new donations strengthened the hands of the Samaj and a better accommodation was sought; for the Samaj Night School with a permanent

teacher to be helped by the volunteers. The Night School is working now with all its activity having 60 students on the Roll. About $\frac{1}{4}$ of the students are working in the Government Press and the rest are serving as Chaprasis or electric fitters or water pipe fitters etc. A person visiting the school is simply charmed at the ardent love and the heart-felt Pranams. I believe the Secretary for Night school is working hard as if a paid teacher. Once I was surprised to learn that a youngster, who was prohibited to read by his maternal grandfather, was preparing to change his place of residence to facilitate his study. This indeed is commendable.

Many of our readers may have no idea of Calcutta life. Such a big night school is a heavy drain on the resources of the Samaj having other activities to attend. We have a set of sincere workers as office-bearers for this year. The Samaj perhaps could not have had a better selection. To crown all Sir Devaprasad, who never shranked to declare himself an Oriya, is now the guiding soul, the President of the Samaj. It is hoped that the Samaj will walk on the path of progress and the Chiefs, Rajas and Zemindars of Orissa with her educated middle classes will not hesitate to help the Samaj to open new night schools in different cooly centres of Calcutta.

The Shelter.

We have, more than once written to the Little Institution the "Shelter." It is situated on the prescents of the open grounds known as the "Edgħa Parfa." Needless to say, it exists there as the anchorage for the safety and protection of those hapless and helpless creatures who were going to be slaughtered and were almost daily slaughtered physically, socially, intellectually and morally and but for the "Shelter" their fate would have been eternal perdition in brothels or in other such infernal dens. The site and situation is, however, marred by the existence of the municipal "slaughter-House," the sight of which makes all the poetry evaporate. Couldn't it be removed to some other congenial region? Its existence is perfect nuisance and not only unsightly but most abominable. We earnestly beseech our commissioners, our District Officer and our Municipal Chairman all of whom take a deep interest in the welfare of the Institution to remove this abomination and we hope our entreaties will not go for nothing or fall on deaf ears. This nuisance removed the "Edgħa Parfa" will soon form a charming ground or promenade both for European ladies

and gentlemen especially for the former and also for the Indian residents of both sexes of the town. With the extensive open space extending to the banks of the Katjori and with the shady, secluded, and sacred Edgh Mosque of our Musolman brethren it will, we are sure, after the removal of the "Slaughter House" form one of the most attractive of our town promenades and the more so when in the rains, the Katjori is in flood. We say once more, that if no other consideration weighs with the authorities at least from a sanitary point of view this "House of Hecatombs ought to be removed.

ରୁକ୍ଷିତ ସମସ୍ତା— ଲୋହଙ୍କ ଦୟାର ଶେଷ
ନାହିଁ । ଏହିତ ଧରିପୁର— କରିବ, ଆହା ଦୂର
ନେଇଥାକୁ ଲାଗୁ । ଲୋହ କରିବାରେ ଅନୁଭବ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଠରେ ଗୁଜାରିମାଦାନକ
ଯାଇ ଦେଇ ଧାରୀରେ କରାଯନ୍ତର । ପ୍ରସାରି
ଦିଅଳିଖିବ କଣା ନୁହଇ ଏହିରକୁ ଅବେଳ
ଦେଇବେ । କଟିମାରରେ ଅନ୍ତକ ଶୁଣାଯା
ଥାଏନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ତରେ କରିବ ନାହିଁ ।

ତାରଙ୍ଗରୁ କେବେ ଘୟରେ ଝୁରିଲ ଅନୁଭବୀ
ଚନ୍ଦରିବା । ଏକପୁରୀର ଦିନାଳ୍ପିତ । ଦୂରାଜ
ଶ୍ରୀମତୀ ପୃତିମଣ୍ଜଳି ମାତ୍ର “ବାର୍ଷିକ ମାତ୍ର”
ଭବନ ଗଠି ଅନେକଙ୍କ ମୁଢ଼ିରେ ଲିଖାରିଲ
ନାହିଁ । ବାର୍ଷିକର ଭବ ନାହିଁ । “ବାର୍ଷିକ”
ଖର୍ବତ ବେ ଏ ଏ ସ୍ମୃତିର ମେଧିତେ
ହୋତାନା ନାହିଁରେ ଝୁରିଲ ମିଳିଲ ନାହିଁ
ରୁକ୍ଷ, ମସନ୍ଦ କାମତୀ କାନ୍ଦୁଛୋର୍ଯ୍ୟ ପଲାଶ
ଝୁରିଲ ଧରସଥା କହି ଉଠିଲ ଦେଇଅଛି
ଏ ସମ୍ବଳେ ସରବାର ପ୍ରତିହାର ଲ ବଳେ
ଲୋକମାନଙ୍କର କଷ୍ଟର ଏକଶେଷ ଦେବ
ଈ ସେଇ ଛରା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଝୁରିଲ ନିତ
ନାହିଁ ।

-11-

ମେଥପୋଡ଼ାନୀଆର ପୁସ୍ତକିଗ୍ରାହକ ଲେଖକ

ଶ୍ରୀରାଜ ସହଦାଳ ଏକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନା ଯେ ଖାଲ-
ପତ୍ରରେ ପ୍ରତିକଷା କିଛିଅଛନ୍ତି କି ମେସପୋଟିମିଥ
ଗ୍ରହଣରେ ମୃତମାତ୍ରାବନ୍ଦର କେ ସବୁ ପଢ଼ିବା
ଜାର୍ଥ ଅଛି ତାହା ଦେଖିପାଇବାକୁ ଏହାଠାଟ ମାତ୍ର
ପଦ ଦରଦାଳ ହେବନାହିଁ । ସେଇ ମାତ୍ରରେ
ଯିବାକୁ ଉଚ୍ଚା ପତ୍ରରେ ସେଇବକିର ସନାକ୍ତ
ଦିବସଭୂପ ହେବଳ ଝଣ୍ଡେ ସାଟିପିକଟ କଲ
ଯାଏ ହେବ । ପେର୍ସାନେ ଏହାର ଜାତ
ଦେଖିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରନ୍ତି ସେମାତେ ଆପଣା
ମହିମା ମାଜିପ୍ରେସର କିମ୍ବାକୁ ଏହି ସାଟିପିକଟ
କରିପାରିବେ ।

[View all reviews](#)

ହନ୍ତି ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନୀ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ କୀର୍ତ୍ତିନୀ ।
ହନ୍ତି ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନୀ ବର୍ଷମାତ୍ର ପଢ଼ିଥିଲୁ
ନହାଇଛନ୍ତି ଏଠାଙ୍ଗୀରେ ସହିତ କରିବାର
ପାଇଁ ପାଇଁ କରିଅନ୍ତରୁ । ଏହି ଦେଖାଯିବାରୁ ଏହିକୁ
ସମ୍ମାନୀୟ ଫିଲୋରେ ଦେଖିଯାଏ କରିବାକିମନ୍ତ୍ରରେ
ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରତି କରିଥିଲୁ ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନୀର
ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚତାକୁ ନୀତିକାରୀ ବାରାଣୀବାରି ପ୍ରାପ୍ତକ
ବର୍ଷମାତ୍ର ଆରମ୍ଭ କରି ଅର୍ଟାଙ୍ଗବିରୁ ତାହା ଧେଇ
ବିଲାପାରି ନ ଥିଲେ । ଏହି ଜୀବାର ତାଙ୍କ
ବାହୀନ୍ଦରେ ବିଦ୍ୟାବିଜ୍ଞାନୀ ଉପରେରୁ ଅର୍କ
କିମତ କାରାନାଟି ଏ ବର୍ଷମାତ୍ରରେ ପେଟ
ଦରଖାରଟିକେ । ଏହି ସବକାଣୀର ବାଳ ବାବୁ
ମହାବିଜ୍ଞାନୀ କାହାଦୁଇ ବାରେ କି ୨୫୦୦୦ ରୁ
ବାଜରୁମନ୍ତରେ ପଢ଼ିଗଲି ହୋଇଥିଲାଏ । ଏହି
ବାରେ ବାର ମଧ୍ୟ ଏମଣିକୁ ଭାବିଲାବାର୍ଯ୍ୟରେ
ବାହିତ କରିବ । ଭାବିଲାବାର୍ଯ୍ୟରେ ବଜା, ମହାବିଜ୍ଞାନୀ
କାନ୍ଦା, ଜୀବିକାରମାତ୍ରର ଦେଖିବ ଶ୍ରୀମତୀ କୁରକ
ପ୍ରତି ଏବେଳ ଦେଖାଇ ଦୂରେ ନ କରେ ଯାଏବେ
ଜୀବିକାରମାତ୍ରର ଦୂରେମୋତଳ କେବା ସମ୍ମାନ
ନୁହେଁ । ଯେହି କଞ୍ଚକର ସର୍ବୀ ଉତ୍ତରକୁ ପାରିବା
ଜୀବିକାରମାତ୍ରର ଦେଖିବ ଜୀବିକାରମାତ୍ରର ପ୍ରେତକୁ
ଦାମା ପାରିବା ନହୁବାର । ଦେଖିବ ସମ୍ମାନ କାହା,
ମହାବିଜ୍ଞାନୀରକ ଏଥୁମାହି ଦେଖାଇ ଦୂରେ, କିମେହି
ଦେଖିବେ କି ?

10

1995-1996-000000000000

ଅୟତ୍ତ ପରିମାଣରେ, କହେଥିଲୁଗାଏଇବୁ କିମ୍ବା ଅନ୍ଧା ପ୍ରଦେଶର ଶେଷଳଙ୍କର ଉଚ୍ଚମେହେ-
ରସ ଦେଖାଯି ଦିଇଲାକନାଳକ ମଧ୍ୟରେ ଛି-
ବେଢ଼େଥେ ବାହି । ଏମୁଣ୍ଡରେ ଆହୁତିରେ ।

ଅହୁନ୍ତ ପଢ଼େବଳ ମାଧ୍ୟମେ ପାଇଲେ ଦେଖିବ
ଶକ୍ତିମାତ୍ର ତେଣିର ଦଳ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସହଚାରିତା
କ୍ଷମତା ସହିତର କଥିବ । କରନ୍ତେହେଲ୍ଲମେଦ
ମା ଗୁରୁତ୍ବରେ କିନ୍ତୁ ଏକାକୁ ମୁକ୍ତିବର୍ଗରେହିରୁ
ପାଇଲେ କିମ୍ବା ଶାରୀର ଅହୁନ୍ତ । ୫୦୩୩୯
ଲୋକାନ୍ତ ପଞ୍ଜରେ ଏହି କଣ୍ଠରେ ଅହୁନ୍ତ
ଶାରୀର କିମ୍ବା ସମେତ କାହିଁ ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଶର୍ମୀଳା
ପଦିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମ୍ପଦରେ ଅଧିକତମ ପ୍ରାପ୍ତି
ମୁକୋଦେଖେଲ୍ ବନ୍ଦୁତା ଦେଇଥିଲେ ପର୍ଯ୍ୟବେ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମେ ଉଥାୟଥରେ ଲଭିତରେ ଧର୍ଵତି
(increase of wealth) ଏବଂ ଅଧିକ
ବନ୍ଦୁତ ପତ୍ର (greater staying
power) ଦେଇଥିବାର କଷିତରେ ଏବଂ
କର୍ତ୍ତର ଚିମାନ ଦୁର୍ବାହିର ଲୋକାଳ୍ୟ ଏବଂ
ଦୂରେ ପର୍ବତରେ ଭୂପତିଲେଷଣର ଦ୍ୱାରା
ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଲେ । ଆହୁବି, ତିଜନ୍ମ
ଲମ୍ବାନବା ଉଥେତି ସତକ ପ୍ରମାର ବନ୍ଦୁତର
ବାସ ବନ୍ଦୁତ ଅଳ୍ପ ଦେଇବେ ସେ କୋଣରୁକ୍ତ
ଏହୁକୁ ମଧ୍ୟାବନ୍ଦୁର ମଳ ଅନ୍ତରେ କୁରଫରେ
ଲୋକଙ୍କ ଧତ୍ତାମର ଅଧିକ ବୋଲିଅଛୁ ଏବଂ
ଲୋକେ ବନ୍ଦୁତରୁଗାର ଜୀବତ ଅଧିକ ପାଦ-
ଅନ୍ତରୁ । ସରଗତ ଉତ୍ତର ବାକାପ୍ରତାର ଅତ୍ର ଏବଂ
ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକପ୍ରତାର । କରଇରୁଏମରେ
ମନୁଷ୍ୟରେ ଦେଖ କରିଲାମ ଏବଂ ସେ କୋଣରୁ
ଦେଇଲ ଏ ଉଥା ବନ୍ଦୁତରୁକୁ ଦାଟିଦେବ ତିଏ ?
ତମା ଅହସ୍ତବ କଟିବା ୧୧ ଅଛି ଉତ୍ତରର
ପର ଉଠିବେ ଅତ୍ରର ଲୋକେ ତରଫର ଦେନ-
ପରାକ୍ରମ ମାତ୍ର ପର୍ବ ଦେଇ ତମାଟା ଲୋକେ
ନୟନକୁଣ୍ଡ ଦେଇପରାତାରୁଥାକ୍ରମ ଅତିବର
କମା ବୋଲିଲ । ତୁମେ ସରତାର ତାମକିନ୍ଦ
କିମ୍ବା ପାଦକର ଏହୀମ ପାଇଁ ପରମା

କିମ୍ବା ମହାକଳ ଦୂରେ ପଡ଼ାଇ ପଥର
ଛପବାସର ଦାରୁ ସତ ଦେଇଶୀଅ ସେ କଲା
ଦୂରେ କିମ୍ବା ସରକାର ଦେଇବାକରେ ପ୍ରକଟ
ଅୟ ତେବେ ଦାରୁରାର ଅୟ ବର୍ଣ୍ଣ ଦୂରେ
ଶାର୍କ୍ଷ (ପାଞ୍ଚଶିଳ ପନ୍ଦିତଙ୍କ) ଦାରୁରାର
ବିଜ୍ଞାନ ଗୋଟିଏ ଅୟ ୫୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ, ଦେଇ
ମାର୍ଗର ୩୨୧ ଶାର୍କ୍ଷ, କର୍ଣ୍ଣର ୩୯ ଶାର୍କ୍ଷ,
ପ୍ରାଚୀର ୨୭୫ ପାଞ୍ଚଶିଳ, ଦେଇକଷ୍ମର ୨୮
ପାଞ୍ଚଶିଳ, କର୍ଣ୍ଣର ୨୧ ଶାର୍କ୍ଷ, ସମ୍ବନ୍ଧେବର
୨୨ ଶାର୍କ୍ଷ, ସମ୍ବନ୍ଧେବରାରେ ୨୫ ପାଞ୍ଚଶିଳ,
ଦେଇକଷ୍ମର ୨୭୬ ଶାର୍କ୍ଷ, କୁମିଳାର ୨୫ ଶାର୍କ୍ଷ
ଧନ୍ଦର ଦେଇବାକ ତେବେ ଦେଇବାର ଦେଇ
ବସୁବରେ ଦେଇବାକ କାନ୍ଦର ଧନ୍ଦ ୨୦
ଶାର୍କ୍ଷ, ପଦ୍ମେଶ୍ଵାରେ ୨୨୦ ଶାର୍କ୍ଷ, ମୁକୁ
ରାତ୍ରେପଦ୍ମେଶ୍ଵର (ମଳିଳ) ରେ ୧୫ ଶାର୍କ୍ଷ
ପ୍ରାଚୀରରେ ୧୫୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ, ଦେଇମାର୍ଗରେ ୧୦୦
ଶାର୍କ୍ଷ, ମର୍ମିଷରେ ୬୨୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ, ଦେଇ
ବସୁମରେ ୧୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ, ସମ୍ବନ୍ଧେବରେ ୧୫୦
ଶାର୍କ୍ଷ, ସମ୍ବନ୍ଧେବରାରେ ୧୦୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ,
ଦେଇକଷ୍ମରେ ୧୦୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ, କୁମାରିପ୍ରାଚୀରେ ୧୦୦
ପାଞ୍ଚଶିଳ, ଦେଇକଷ୍ମରେ ୧୦୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ ଓ ପାଞ୍ଚଶିଳ
୨୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ ମାତି ଶାବତରେ ୫୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ ୧୦
ଅର୍ଟାରୁ ୫୦ ପାଞ୍ଚଶିଳ । କାଳକର ପଞ୍ଜିଆ, କିମ୍ବା
ଦେଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାଞ୍ଚଶିଳ ଆହାର ପିଲ
ବାର ବର୍ଣ୍ଣର ଦାରୁରାର ୨ ଶାର୍କ୍ଷ ଅଛି ୧୦୦
ଅନ୍ଧା ଉ ଏହି—କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ବାଲକଳୀ ନିମନ୍ତେ କମିଟାର କିମ୍ବା
ଶତ ଲାଖ ରକ୍ଷଣେ ବାସନାର ହେଠେ
ମାତ୍ରାର କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧି ଥିଲା । ବିକ୍ରି ଆଜୁ-
ମାନ୍ଦରଙ୍ଗ ମାଟେକୁ ପାହେବ ଏକବର୍ଷ ଦୂର
ଯହୁ ପାଦାଜିଲେ କଳାକୃତି ଖୋଲୁ ଅନ୍ତର
କ୍ଲୋନ୍‌ହାଲ ଟହାଇଥିଲା କମ୍ବ ଏକଜ କାନ୍ଦା-
ଖୋଲୁ କେ ସବୁ ମାନ୍ଦରଙ୍ଗ ପାହେବ କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧି

ଦୋଷାଦ୍ସତ୍ତ୍ଵ ରକ୍ତ ବିଜୟର ପାହାଇଲାକ ନିର୍ମଳ
ମହେ ତ ଶକ୍ତି ପଦା ପାଖର ଜୟନ୍ତେ ଅଧିକ
ଜୀବନତାର ବାହୁଦ୍ଵାରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଥସ୍ଥ ଦେଇଲାଛନ୍ତି ।
ଏହାରୁ ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତରୁ ଓ କର୍ମକାରୀଙ୍କ ପଥକ
ଦେଇଲାମାତ୍ର ହେଉଥିବା କାହାରାକୁ ମାନ୍ୟରକ
କୌଣସି ମାନ୍ୟଗତିରେ ଯକ୍ଷମର କରନ୍ତେ
ବରଗ୍ରାନ୍ତି ଦେଇ ତ ସୁଲେ । ୧୫ ମାଟ୍ରେଷ୍ଟ
ମାଦେବ ବ୍ୟାହର ନିର୍ମାଣରେ ଅବଶ୍ୟା
କିମ୍ବା ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଦେଇଲେ ତେବେହାର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ । ଏହାରୁ
ଦେଇ ସହିତ ଓ ସୁନ୍ଦର । କରିବେ
ମାଦେବର ବ୍ୟାହ ସୁରକ୍ଷାରେ ଦେଇଲେ
ହେତୁ ଏ ସୁରକ୍ଷା । କରିବ ଦେଇଯାଇଅଛି ତାହା
ବାଲହାର ମନ୍ଦିରରେକୁ ହୁଅଥିବ ତହରା
ଦୂରରେ ଥାବେହାମରକର କୁଣି । ଏ ବାରା-
ଦିବ ଦେଇଲେ ଅଗ୍ରବ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । ଯେଥର
ଓ ଆବଶ୍ୟକ ହେବାରମାନ ଯେ ଦେଖି ତାହାର
ଜୀବନେ ଏହି କୁଣ ତିନ୍ଦଳୀ, ଚାଲୁମ ବା ଏହି
ଦେଇଲୁ, ଜନ୍ମିତ ପାଇନ ସେହିପର କଲିମ କରି-
ଦେଇନ୍ତି । ଏହାର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଦେଇବେ
ଅରାନ ତରିହାର ଓ ଅନ୍ତରକରେ ଜରିଥାଇମାନା-
କର ଯେ କହିବା ହୋଇପାଏ ତଥାପି
ମହାନତ୍ତ୍ଵ ଓ ସହିତ ତରିହା କୁଣେ ଅଜ
ଦୃଷ୍ଟିକ ମଧ୍ୟ କରିଛି ନାହିଁ । ସତ ଧାରା
ଗ୍ରହିତା ଏହାର ଜୀବନର ପରିକର୍ତ୍ତକ କରିଲେ
ଏଥୁବ ତରିହାର ନାହିଁ । ଏ କଣ୍ଠରେ
ଅମ୍ବେଗାନେ ଅନ୍ତରକରେ ଦେଇଲେବି ତାହା
ଅବଶ୍ୟକ ।

କନ୍ତୁମାଳ ଓ ପୃଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା

ଅମୁଖକଳ୍ପନା କରିଛନ୍ତି ସାହଚର ଦୂରଜୀବି
କଥକୁ ପଡ଼ି ଥିଲାର ମର ଅଧିକେଷନରେ ବହି-
ଶୁଳ୍କ ଯେ ଏହା ଦୂରଜୀବନରେ ଯେବେ
କ୍ଲେବ ମନ୍ତ୍ରମେଧ୍ୟ ସାହସ ଯେତ୍ରକୁଣ୍ଡରେ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୂରମେତେ ଯେବେ ଯେତେ ସାହସ
ଦୂରକୁଣ୍ଡରୁ । ଯଥାକରଣତୁ କରିବା
ମହୋଦୟ ଦର୍ଶନରେ ଯେ ସମ ୫୫୦୧ ଆଜ
ଦୂରରେ ପ୍ରକଟିତାକରେ ପ୍ରକଟିତାକରେ
କ୍ଲେବକୁ ପାଦାଯା ଦେଖାଇ ପଢ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୂରକୁ ଜୀବନରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଲାଇ
ଶୁଭେବି ଯତ କ୍ରମର କା ୧୯ କଥରେ
ଦେବ ଦେଖିଲା ପାଦାଯା ପ୍ରକଟିତରେ ସାହସମ୍ବନ୍ଧ
କ୍ଲେବକାଳର ସାହସ କାର୍ଯ୍ୟର ଉପରେ
୨୫୨ ଦେଇ ଓ ଥିଲା । ଏହି ସରଗାନ୍ତି ବତାନ
ମର ପହଞ୍ଚୁ ପ୍ରକାର ୨୦୦୫ରୁ ଏ
କାର୍ଯ୍ୟର ପରିପାତରେ ଉପରେ
କ୍ଲେବ ପାଦାଯା ସହି ଉପରିପାତରେ ଉପରେ

ଏହି ଯେ ଦେଶରେ କର୍ତ୍ତରାଳ ଦୂର୍ଧ୍ଵ, ୧
ପ୍ରତିକୁ ଓକ୍ତମେଲେ ସାହାର ଅବଧି
ମନେ ଚାଲିଥାଏନ୍ତି । ଆମେମାଠି ଏହି ସାହିତ୍ୟ
ଦ୍ଵାରା ଜୀବିତ ମନେ ବହୁତ । ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ମକ
ଦେଖନ୍ତି ଉଚ୍ଚ କଥା ଏହାର ବିଷୟ
କେବେ ଜୀବିତରେ ଯେ ଦେଖେ, ତାଙ୍କ
ଦେଖିବାରେ ଏକାଶରେଣ୍ଟ ମୋତାମ୍ଭେ
ଦେଖିବା ହକମିତର କଥା ମାତ୍ର ଅନୁଭବ ଥାଏ
କିନ୍ତୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ତର୍ମାକରତ ବହୁତମ୍ଭୁ
ଏହିମୋହିତର ପ୍ରକାର ଜାଗରାତ୍ମୁ ଦେଖି
ବା ଏ ଯେ ଦୂର୍ଧ୍ଵ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଉପରେ
ଦେଖିବାକୁ ଏଥା କଥାର ମାତ୍ର ଅନୁଭବ
ଦେଖିବାକୁ । ଆମେମାଠି ମୋତାମ୍ଭେ ମନେ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖି କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହେଉଥିଲା । ଆମେମାଠି ମୋତାମ୍ଭେ ମନେ
ଏହାମ୍ଭେ କଥାକୁ ଦେଖିବାକୁ ନାହିଁ ।

କେତେ ଦିନରେ ଏହାକମାଡ଼େ କର୍ତ୍ତାଙ୍ଗାତ୍ମକ ସମସ୍ତରେ
ଜେତୁ ଶେଷ ଦୂରୀର୍ପାର୍ତ୍ତିବ୍ୟାପରେ ଯୋଗ
ଦେଇ ବିଦେଶୀରୁ ଆହାରଣୀତି । ବେଳିକ
ଲାଗୁ ଦୃଢ଼ ପ୍ରଭୃତି ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲୋକମାତ୍ରେ
ବିଶ୍ଵାସ ସବୁ ସାଧନମଟ୍ଟେ ଉଚ୍ଛରିତ ଦେଇ
ପୁଣ୍ୟ ବହୁ ଦେଖିଲା ସାହାଯ୍ୟାବାପ୍ତ ଦେଇବ
ଲାଗୁ ସଂଖ୍ୟା ଦୂରୀ ଦେଖିଲାକି । ଅର୍ଥାତ୍
ଦେଇ କଥା ଶକ୍ତି କନନ୍ତି ଡିଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା
ପ୍ରେମନାତରେ ଦେଖାଯିବ ତଥା କର୍ତ୍ତାଙ୍ଗ
ଦୂରୀରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରୁ ଦେଖାଯାଇଗଲାକି ।
ଦୂରୀରୁ ଘେର ଦେଇ ଅସାର ଓ କରିବ
ଦୂରୀରୁ ପ୍ରାଚିରେ କୁଳହାର୍ଯ୍ୟ ବରଜାରୁ ଯାଇ
ଦୂରୀରୁ ପ୍ରକେ ଏହେ ଲୋକ ଯାଇ ନ ଥିଲେ
ଦୂରୀରେ ଦେଇ ଶର୍ମ୍ୟକୁ ଗଢ଼ାଇବିବ କାହିଁ
ଯାଏ ନାହିଁ ମର ମର ଦେଖାଯାଇ ସେବାର୍ଥକ

19. *Leucosia* *leucostoma* (Fabricius) *leucostoma* (Fabricius)

ଏ ପ୍ରକାର ହାତରେ ସିରେ କଳ
କବ ତାହାର ବାଲବନ୍ଦ ମନ୍ତ୍ରରେଣୁ ଦେବାତ୍ମା
କୁଟ ଅନ୍ତରୁ । ଯର ଗୁପ୍ତରେ କାଞ୍ଚ ଏବଂ
ଏ ପ୍ରାମୟ କେରାନ୍ତେ ଦେବା-
ତ୍ମର ଦେଉଁ ଲିଲ ଏ ଶ୍ଵାମୟ ଦେବା
କୁଦର୍ଶ ଦେବେ ଦ୍ଵୀପ ଏ ଦାତତରେ
ତ ଦରାଇଲେ ଗାତ୍ରର ରିଜାର ରମ୍ଭ
କାଠାରୁ । ମଧ୍ୟରେ ସେହି ତକାର
ଶବ୍ଦ ମହାତ୍ମରେଖାର ଏହି ପ୍ରକାରର
ଦେବ ବ୍ୟଥରେ ସରେବ ଯାହିଁ । ଏହିକେ
ଦରାଇଲା ତବିହାର ଦୂରତ୍ବରେ କଲଖେତ୍ର
କାନେ ସର୍ଥକୁ ଅର୍ଥ ବ୍ୟସ ଦରିକାଳୁ ମଧ୍ୟ-
ମନ୍ଦିର ଦ୍ଵାରା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ ମଧ୍ୟରବାଟି
କାଳର କବିତାରେ ସମ୍ପଦ ଉପକାଳ
ଅନ୍ତରୁ ।

ଅବସା ଯୁକ୍ତ ଯେତୁଳ । ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲୁ
ବର୍କାର ନରହତିମ ପରିଲ ପତ ଥିଲ ହଜିଦେଇ
ବୁଲିପିଲା ଏସବ ଚାପିଲେବେ ଅନ୍ତମାଠଳ
ତଥା ତଳ ଦେବ । ଦେଇଲେବେଣ୍ଟି ବାଣୀ
ପ୍ରକାଳୀ ଯେ ବାଧୁଦୟ ତାହା ସର୍ବାର କୁଟି
ଦୂର ପାଦକୁ । ତେ, ନଙ୍ଗାର ଓ ଶକ୍ତା ଅପରି
ବଥା ଏହପକେ ଉଦୟରୁ । ଆହୁ
ଦେବ ଦିତ୍ୟପଠା ପଥ
ଦିଲେବେଣ୍ଟି ବାଣୀ
ଦୁଃଖପାଇ ପି
ଅନ୍ତରମ୍ବନ୍ଦୀ
ପାଳି ପଡ଼ିଲ । ପି
ଅସରେ ଦାତୁ ସମ୍ମାନ ଏ
ବାକା ଜାହିଁ ଥାର ହୁଏ
ତିବିର ଅଜାର ଦେବେ ବରଷ

910

ଅଭ୍ୟାସ କୁଳ୍ପ ଏଥା

ପ୍ରାଚୀରେ କୁଳଶ ଚିତ୍ରମ

ଭାବନାର ପ୍ରକାଶ

ନନ୍ଦପାତ୍ର ଲେଖିଥାଏନ ସେହିର ଆମର
କୁଳ ଉଦୟିତ ହୋଇଥାଏନିବେ ବ୍ୟଥର ଶୁଦ୍ଧି-
କାର କରିବାକାମଙ୍ଗେ ମଧ୍ୟରେଥୟା-ସାଥେ
ଶୁଭ ଅମୃତ ପରିବାରୀରୁ ପରିଷରରେମାତରେ କିମ୍ବା
ଏହି ହିନ୍ଦି ରେତୁଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଧୀର ନାହିଁ
ଯେଉଁଠାର ଅମ୍ବେମାତର ପାଇଁ ମଧ୍ୟରେମାତର
ଧ୍ୟାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ପରିଷର
ମଧ୍ୟ ଏହି କିମ୍ବା ପରିଷରରେମାତର ଅମ୍ବେ
ଚିନ୍ତାପରିମଳେ ବ୍ୟଥି ଅବହିନୀ ଦିଲ୍ଲି
ଅଭିଧାରେଦେବେ ଅବହିନୀ ପ୍ରଦେଶ ଦୂରନାହିଁ
ଏହି କିମ୍ବାରେ ତଳ ପରାଦ ବ୍ୟଥି ଅଭିଧାର
ଅଛି ଅଟେ । କଥାର ଡାକ୍ତରି ଚିକିତ୍ସାର
କୁଳ ଧରି ଦେଖାଯାଇଥିଲୁ । ତାଙ୍କୁ ପରିଷରରେ
ହୋଇମନେ, ପାତ୍ରବିଦ୍ୟାରୀ ହେଲିଥିଲୁ
ଏହି କିମ୍ବା ପରିଷରରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କହୁ ପରିଶ୍ରମ ଦରି ଏ ଜାଗାଧାରେ ତେଣୁ କବି
ଅନ୍ତର୍ଦୟଳେ ବାର୍ଷାଇଲୁ ହୋଇଥିଲେବେ ନାହାଇ
କରିଅପରି କନ୍ଦଳୁହଳ ଅର୍ଥର ଅନ୍ତର୍ଦୟଳେ
ଯଥ ସମ୍ମାନ ହୋଇଥିଲୁଅଛି । ତେଣୁ
ଦେଖାଇଲୁର ହେବାରିଲୁ ଠାରୁ ନବେଦିତ
ୱ ହେବନାହିଁରେ ଗୁଣ୍ଡିତିମୂଳର ପାଦାମ୍ଭ
ଫେ ସାବାର୍କ କରିବାକୁ ତେଣୁ
କବି ।

ଏ ଅନ୍ତରୀ ହାତ
କମଳାହାତେଜ
କଟକ

ଦେଖୁ ପଠାଇବାର ଠେଣ୍ଟି
ପାତ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାକନ ଜା ବନ୍ଦ ପାତ୍ରୀ ଅମୃତାକନ
ଦେଲୁଡ଼ ହତ୍ତି ପୁଣିନେବୁର
ହୋ ଆ ଦେଲୁଡ଼ ହାଇସ ଦୁଷ୍ଟ
ମହାଧୟ ।

କଲୁବଜାର ମ୍ରଦୁଳାରୁ ତାଂଗେଷ୍ଟି ଦୂର-
ତପ୍ତିରୁ କରିବାକିରିବି ହା ଗରେଷବାଟ
ନାହାଇ ଦେଇଁ କଟୁଟି ଯାଇଥିଲୁ ସେଥିରେ
ଶର୍ଷିତପ୍ରସ୍ତର କିମ୍ବା କିମ୍ବା 'ମରଙ୍ଗାମରଙ୍ଗା
ନିଷ୍ଠାକର ଅଧିକା ବାହୁଦ୍ଵାରା ଆବୁଧିରୁ । ପ୍ରାଚୀ-
ରେ' କାଳ ଖୋଜା ହୋଇଥିଲୁ ସେଥିରେ
ତନିକାରି ନାହା ସତ୍ତବଧାରୀ ରିମ ଅବସ୍ଥା
ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରରେ ଗୋଡ଼ି ପକି ନ ସୁନ୍ଦର
ଏତୋତ୍ତର କାଣ ଖାଲ ଦେଖି କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ବାହୁଦ୍ଵାରା ହେଉଥିଲା । ଏହି କଟୁଟିରେ କହୁଛି
ଦ୍ୱାରାଲେବ ତାଂଗେଷ୍ଟି ବଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟବିଭିନ୍ନ-
କିମ୍ବା ଅଭାଜ ଅଣ୍ଟା ଠାରୁ ଲାଗି କୋଣେକି
ପାରିବୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ମାତ୍ରା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ଅଣ୍ଟାରେ କିମ୍ବା
ଏ ପାଇଁ, କେବୁଳାମାନ ଥିଲେ କିମ୍ବା

ପାଇଁ କାହାର ଦୁଇତିନାଟିକା
ପାଇଁ କାହାର ଦୁଇତିନାଟିକା

ମତାଶୁଣ୍ଡ ।
ବୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ପିଲାଙ୍ଗା ଅନ୍ତରାଳ ଅଟେ-
ପିଲାଙ୍ଗା କୁଞ୍ଜବାଦର ଶାଖା ଲଗଭଗ ୨୫୦
ଏକହାତେ ଅନୁଯୁଦ । ଏହି କୁଣ୍ଡର ଦୂରକ-

କେବେ ହେଉ କଷକଳର ଗୁଡ଼ ମାରିବ
(65 miles) ପାଇଁ ଲୋଟିଏ ତାଙ୍କ
(Esospo) ଅଛିବୁ ପ୍ରାୟ ୧୫୫୨ ଟଙ୍କ
ଦେବ P. W. D. ପଞ୍ଚମ ଜନେତା ହୋଇ
ଅଛି । ଅଛିଥିର ମନ୍ଦିର ହେବୁ ସାମାଜି
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚ ବାସାବଧାର
ଏବଂ କାହିଁ କବଳୀତାଠାରୁ ଝରିବା ଏଥିରେ
କଲ କହାରୁଥିଲୁ ! ଏହି କାହିଁ ଅନ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରାୟ
୨୦ ଦର୍ଶକ ଦେବ କରାଯଇ ଏହି ପ୍ରାଚ ଏହି
ଏକାର ସମୀକ୍ଷା ଭାଙ୍ଗୁ, ଦେବସ୍ଥଳ, ଦିନମେ
ପ୍ରଭାତ ୩୫୦ ରୋଟ ପ୍ରାଚର କଣ୍ଠେର ମର
ଦର ଆଖିଲୁ । କାହିଁ କଟି ଦେଇ ବାଲିମୁ
ଦୋଷଗୁଡ଼ି ଅଛୁଳ ମଧ୍ୟ ଦେବେ କମି
ପାଇଁ ହୋଇ ମୋତରରେ ପରିପତ ହେଲାପୁ
ପ୍ରକଳନ ପଦାକାଳରେ ଲୋହେ ସମ୍ମାନ
ଦେବେଇ । ଧାରା ଅନୁମାନକୁ ପ୍ରଧାନ
ପଥର । ଦାରୁ ସହଦର୍ଥକୁବର୍ତ୍ତ ଦସର କରିବୁ
ଦେବେ କୁଣ୍ଡ କାଶପ ସର ଅନ୍ତର କାମରେ
ଦେବେ ଦିବେଣ୍ଟ ଯେହିମନେ କୋରେ
ଅତିକ ଦେବୀରେ ମର୍ଯ୍ୟ ଦେଲାପୁଲେ, କହି-
ବାରୁ ମନେ ଯାହାକର ଅବସାଧି କାହିଁ କାଟି
ଦେଇ ବୁନ୍ଦ (ଅଜଳାର ବାଲିମୁ ଏହି ପରିବହ
ଦୋଷରୁ) ହେମାକଳର ଅନ୍ତରୁ ହାଜିଲୁ
ମୋତମୁ ଦୋଷଗୁଡ଼ି ମମଦର ଏହି ପ୍ରକଳନ
ଦରନୁ କେତମ କାହିଁ ଅବା କିଏ ପରିବେ ?
ସେମାକଳର ଦଶାଖଣ୍ଡ ଅନୁମେୟ ତମି ବାଲ,
ସର ଜାଇ ମାନୁବେ ମନ୍ତ୍ର ମନ୍ତ୍ର ପାର ମନ୍ତ୍ର-
ଅନ୍ତରୁ । ତହିଁରେ ପରି “କୋଣ ଉପରେ
କାହାକାହିଁ” ପଢ଼ିଥି—ଦଣ୍ଡ—ପରି ।
ତମି ପରିଦେ ପଢ଼ିଅ ଦେଇ ବା ବାଲ ଦେଇ
ଅଜଳାରକା ପଢ଼ିବେ ଛାପେଟ ଦୁଅନ୍ତ୍ର ବଧାଇ
ଦରହାର କଂସା, କାପନ କରିବାର ମର୍ଯ୍ୟ-ସହ
ବରସ ଦେବାର ପଥ, ନାଚେହ ସବୁର
କୋଟ ଏବଂ କିମନ ।

ଏ କଲ ବିଦ୍ୟାତ୍ମକ ବିଶ୍ୱ । ଏବେ
କାର୍ଯ୍ୟକର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ପାଠକ ହୁଅଛି । ନୀତି-
ବିଜି ପମ୍ବୁଳେ ଘେରେଥିଲେ ବାଜରେ
କରାଯାଇଲେ ବହର୍ଣ୍ଣକ ବେଳାପାଏ ତେବେ-
ଦେଲେ ପୁଣୋପ୍ର ଗ୍ରାମପାଦ ଉଚିତେଷ୍ଟିତ
ହୋଇ ଫୌପକର ହୋଇଯାଏ । ମୋଟିଏ ସବୁ
ଆଜି ସରକୁ ମୀହାକୁ ବକ୍ତୁ ବନ୍ଧୁକର ; ଦାସୁରେ
କରାଯାଇ ପ୍ରୋତ ଖଲଥାଏ କେଉଁଠି ଯାଏ
କେଉଁଠି ଅନା ଶତର ପାଶ । କେହିରୁ ଜୁଦା
ଅଧିକ ଏକ ପୋଡ଼ି ପ୍ରାଦର୍ଶିତ କେତୁ
ଅନେକ କୃତ କୁମିଳାର ହୁଏ । ଶବ୍ଦ, କିମ୍-
ନାଟ ଏବ କାର୍ଯ୍ୟକର ଏକି ଅବଧିରେ
ଲୋକେ ହେବେ ବଞ୍ଚି ସହିତ ବହିଦେ
ଏହି ସବାଜାଣୀ ଭାକ ସବକାର ହାଲ । ଏହା
ପେମ୍ବର୍ ମେବେ ଉନ୍ନିବଳ ଦାରୁଦ୍ଵୀଳ ଉଚ୍ଚ-
ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ । ଦିନରେ କେବେ ଏକିର ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କୃତ ସହି ତରିକ ପରି ଏ ଶାକ ଉଚ୍ଚାରିତି
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମର ଉତ୍ତରକ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ
ଦେଇଥିଲେ କାର୍ଯ୍ୟକର ହୋଇ ଉତ୍ତରର
ଦେଇଥିଲା ।

ଏବେବୁଣ୍ଡ କରୁଥା ହେଉ ଦେଲେ ସବୀ
ଚାର୍ଜିପଳ୍ଟରର ଏବସର ସମ୍ଭାବୀ ବର୍ତ୍ତନାହିଁ
ଏ ବର୍ଷରେ ବର୍ତ୍ତିପଳ୍ଟରର ଉଠିଉଠି
ଯତକର ଗ୍ରାମୀ ବୋର ଫର୍ମର ଦିବ୍ୟ
କରିଲୁଛି । ଦେବଜ ଏବେବୁ ସବ ପାଇଛନ୍ତି
ଯେଉଁ ୧୨ ମହିଦାରେ ଦେଇଁ ବର୍ଷାକୁ
ଦରିଖକୁ ଉଛିଲେ ଚାର୍ଜିପଳ୍ଟର ଅନୁଭୂତିରେ
ଏକବର୍ଷ ହାତର କମ୍ବୁକୁଳରେ ଶକ୍ତି ଦୂର-
ବାହ୍ୟର । କଣ୍ଠରେ ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟବ୍ୟାପେ କାହାର

କରିବାରେ ନଥାଇବ ପକିହଣରେ ତିଳ-
ଖାତ କଥ ପୋକାଯାଇଥିଲା । ପିଲି ଶଠମେ ।
ଏହି ଦେଖନ୍ତି ପ୍ରଦଳ ଦେଖିବେ ଧାରିବ କିମ୍ବା
ପୁରୀକୁ ସୁଦି କଥାକାର ଦିଲ କରିପାରେ କି ?
ଯେଉଁ ଜଳ ପୋକ ମହା ମହା ତୁମ ଭାବୁଳ
କରିପାରେ ବାହାପଥରେ ଆମାତମ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ
କାହିଁମାତ୍ର ଥିଲେ । କଥାରେ ଗାନ୍ଧା ବନ୍ଦି
“ନଥବଢିବ କଥିବ କଥ” ବାହାର୍ଥ ଏଠାକେ
ପୁଲୁଳି । ଏହିରେ କି କରିବ ପୁତ୍ରାକ୍ଷର
ଦ୍ୱାରା ଦୂରହେବ ?

ଏହି ଦେଖନ୍ତି ତତ୍ତ୍ଵ ନନ୍ଦାରେ ପଚା
ଅର୍ପନ୍ତ ମାମ କି ଗାରିବ ତାକୁ ତତ୍ତ୍ଵ ମାତ୍ର
କାହିଁ କରି ସୁଭା ଏହାରେକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵସିବ
ଏହିକେ ଦାର ସମୟ ପ୍ରାୟ ପାଇଁ ଜରିଯାଇ କରି
ପ୍ରଦଳ ଦେଖାଇଲ ଧାରିବନନ୍ଦ ଅକୁରାଦି
ତୁର୍ଗନ ହୋଇ ପୋକୁ କଥାକିହିକୁ ଚର୍ମକ
ଦଇଅଛି । ଯେ ଅହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏହି କଥାକିହି କଥାକିହି ଦେଖିବ ସମ୍ମଳେ ନନ୍ଦ
ଦୋହାରାକୁ । ଦେଖେପଢ଼ିବ ଦାର ମଧ୍ୟ କରି
ଦୋହାର ପାରାକୁ । ଧରେ ଧରେ ବାହାପାଦ
ଧୂଳ ପଡ଼ିଅଛି । ଏଥର ଏ କରିବ ପୁତ୍ରାକ୍ଷର
ଦ୍ୱାରା ପାରିବା ଅନ୍ତର୍ମୂଳ ।

ଏହି ପରିଶୈଳେରେ ବିମାର ଗ୍ରାନ୍ଟିଲା ବା
ବେ ଏହି କାହାକୁ ବିଶ୍ଵାସିତୁମେ ବନ୍ଦ କରି
ଯିବାର ତମ୍ଭା ପୁଷ୍ଟ କି ଉଚ୍ଚ ପରିଷିକର
ଦୃଢ଼ିର ଦୟାପାତି ।

ଦୃଢ଼ିପରିମାନେ ସମ୍ବାଧବନ୍ଦଦୋର ଏହାର
ଅନ୍ତର୍ମୂଳ ପୁତ୍ରାକ୍ଷର ନ ଦିଲେ ଏ କରିବ ପୁତ୍ରାକ୍ଷର
ଅର କରାନାହିଁ ।

ବାହାପାଦ } କି ଧରେଇବ କାନ୍ଦିବ ।
ଅନ୍ତର୍ମୂଳ }

ଅପ୍ରକାଶ ଅଛିଲୁ ବଳ ତା ହ ବିଜେତୁ ଗାଡ଼ି ଲାଗୁ
ଦାରଣାମ ଥିବା ଫାମରଷବ୍ଦିପୁର କାନ୍ଦିଲ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଚକ୍ରବନ୍ଦ । ଏଥିରେ ମାନନ୍ଦୀ ପରମାତ୍ମ ମିଶ୍ର କାନ୍ଦିଲ
ମହାଦୟ ସଭାପତିବ ଆଧୁତ ଅଳ୍ପକୁଣ୍ଡ ବିରାମ
ହେବେ । ସେହି ହରୀଯୁନ୍ ଦେଖିପକ୍ଷ
ମହୋବସ୍ତୁକୁ ଧରେଇବ ଧର୍ମଜୟବାଚି
ଅଭିର୍ଣ୍ଣଳା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମାଣ ତୃତୀୟାର ସବ୍ରାତାଙ୍କଳରୁ
ଅଭିର୍ଣ୍ଣଳାପରିବିଦ୍ୟ ହେଉ ସମ୍ବନ୍ଧକ କହିବା
ଚକ୍ରବନ୍ଦ । ଯେଉଁ ମାନେ ଏଥିର ସମ୍ବନ୍ଧ କେବାବୁ
ନୁହେବେ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ତରି ପ୍ରମାଣିତ
କାରେ ଟ ପକ୍ଷବା ଭାବଯୋଗେ ପଠାଇ କରି
ବୁଦ୍ଧ ଦର୍ଶାଦେବେ । ଏ ସମୟରେ ଅଭି
ମେଘର ନିର୍ମିତ ହୋଇ ବନେ ବନ୍ଦା ଅଧାରେ
ବନ୍ଦ କ ଥାଏ ।

Town No. 308
Jamshedpur }
September.

ମହାଶୟ !

ଅନୁଭୂତିରୁ କୃବକେବରଟାରେ ଯୋଗିଥାଏ
ଛଥ ଏହି ସ୍ଵର୍ଗମାର୍ଗ ତା ୧୦ ରିଙ୍କୁ ଜଳକୁ ପ୍ରାୟ
ଦୂରମାର୍ଗ ଓ ୫୫ ମ ହେଲ ଚର୍ଚେଣ୍ଡର ଅନ୍ତରେ
କୁଞ୍ଜ ଏହାପରି ଲୋଟିଲେ ସହାଯ ଦିଲ୍ଲିଆରାଜନୀ
ଅନ୍ତରେ ପ୍ରାଚୀନ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ମାନବର ସହାନୁକୁଳ
ଜ୍ଞାନରେ କରେଇ ଉଚି ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ଏହାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାଇବା ଅସମ୍ଭବ ଦୋଷଥାତ୍ରୀ ମନେ
ଶୈଖିତ୍ୱରେବାପରିଚାଳନା ପ୍ରକାଶକୁ
ପରାମର୍ଶ ସହକରଣକରି ଅପ୍ରକାଶ ମୋରେଇ
ପାଇବାକୁ ଏହାକ ଉତ୍ସବରେକେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବା

କରି ଅନୁମାନକରି ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକରୀ ଦେଖାଯାଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଜୀବନ କରିବାର ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶ୍ଵାସ ଉଚ୍ଛବି ମହୋଦୟର ବନ୍ଦମୁଢ଼ା ଜୀବ କରି ଅନୁଭବ ଦେଇବାକୁ ମାରାଯଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବ ପରିବଳ ଆହାତ୍ ମାର ଉତ୍ସମତୁଃପ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶାଇବା । ଏହାର ସମୟରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗଣ୍ଡ ଲୋକଙ୍କ ଅନୁଭବ କରିଲା ଜୀବନକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁଭବ । ଏହାର ଅନୁଭବରେ ଅନୁଭବ କରିଲା ଏହାର ସହିତ ଶିଖିଲା ଶିଳ୍ପମଳ ମହାପର୍ବତ ନିକଟରେ ମୋରେଇ ସାହେବଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ଵକାଳ ଜୀବନା ଦର୍ଶାଇଥିଲା ।

ପୁକାର ଶାନ୍ତି କି ସହର୍ଷ୍ୟକୁ ଅନୁଗାମିତି
କେବଳ୍ୟ ବିପୁଲକ ମୋଦିଥିଲା । ଏହାକ
ସହଶେଷ ଅମ୍ବା ଚାନ୍ଦ ପରେ ପକାଧ କରିଲୁ ।
ଲାଚମଣ ରାମାନ୍ତି
ଦାସ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ।

କଳୁଳ ଜନମାର କଳସୁଦ ମାନ୍ୟବର ବାହୁ
ଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟବଳ ବାବ M. A. B. L. C.
I. E. ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାର କଳୁଳପଲ୍ଲବ କିଞ୍ଚିତ ଅନ୍ତର
ଦେଖନର ସମ୍ଭାବ ଦେବାକୁ ଥିଲୁଛି ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏବା ପ୍ରାଦୂରକ କଳୁଳର ଅନ୍ୟା
ନ୍ୟା ପରିପାଠ ଆଣି ।

ଏ ସବୁ ଆଜାମୀ କୁର୍ବାହୁକା ଅନ୍ତରେ
ମଧ୍ୟରେ ଛା ୭ ଘର ଅଛିଲୁକର ମଞ୍ଜଳବାଲ
ଦୟାଦଶିଫତ ସିଂହବୁନୀ ପରିରକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରାକୁ
ଅର୍ଥାତ୍ (ଆମ୍ବଦେବପୁର) ରେ ଅନ୍ତରେ
ଦେଇ । ସର୍ବେ ମଞ୍ଜଳା ଶାଟାକର ପ୍ରଧାନ
ଲୋକ ଦ୍ୱାରାଖାଲା (ଯାହା ଗୁଡ଼ିବ ସାଂକେ
ମଧ୍ୟରେ ଚାଥମ ଓ ଲଜ୍ଜାର ମଧ୍ୟରେ ଚନ୍ଦ୍ରପୁରକ
ଲୋକ ଦ୍ୱାରାଖାଲା କ୍ଷମକରେ ଅବେ) ପ୍ରସର
ଶୈଳପାଠସାହିତ୍ୟରେ ଅନ୍ତରେ ଦେଇ । ଏହି

ପୁରୁଷଙ୍କାମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀରହରା କଥାର ଦୂରଦେଶ
ଅବସ୍ଥା । ଏହୁଁ ଜଗତ ପ୍ରଦେଶ ଶିଖଶିଳ୍ପରେ
ଜଗତପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉତ୍ତର ଜଗନ୍ନାଥ ପାଞ୍ଚମିତିତ୍ତର
ମହାଦ୍ୱାରା ପରିଦେଶର ସାମାଜିକ ବିଭାଗରେ ଦୃଢ଼
ହୋଇ ଯତ୍ନ ସମାଜର ବିଭକ୍ତାରୁ ପ୍ରଦେଶ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ବିଂଦୁମିହାସୀ ମନୁ
ଶୁଣ ପାପେଇ ମହାଜନରେ ଉତ୍ତରାଧିକା
ହୋଇ ଯଜ୍ଞର ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ ବିହୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବିଂଦୁମିହାସୀ ସୌଭାଗ୍ୟ
ମାତ୍ର ଏହା ଦେବତା ସଂଦୂରମିହାସିନ୍ହର ମାତ୍ର
ପୁରୀ ନୁହେ । ପରି ଦେବତା ବିଂଦୁମିହାସିନ୍ହ
ଆମେଜନାରେ ଦୀନାବରତ ଘୁମକ ଲାହିଁ । ଏହା
ପ୍ରାକୃତିକ ଧୂଳିର ମଙ୍ଗଳନିର୍ମିତ ଶାର୍ଥିମା ଏହି
ଅଭ୍ୟାସର ବିର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଦେଖୁ ପ୍ରାକୃତିକ
ଉତ୍ତର ସମ୍ମାନ୍ୟ କୁରୁମର୍ଗରୁ ମାଧ୍ୟମର
ଏହି ମହାରଜାମୁଖୀ ଅବେ ।

ଏହୁବେ ପାଲୁକେ ଉଛନ୍ତି ସ୍ତରଦୟକରଣ
କର ଦୁଖୀ ଆଶ୍ରମୀର ଓ ଧରମନନ୍ଦ ପଣ୍ଡା
ନହୁଅଛୁ । ଲୂର୍ମାପୁରୀ ଥବାକାରମାଝରେ
ମାତ୍ରବନ୍ଧରେ ଘୋଷନାଳ ସହୁତରେ ଜନତା-
ପ୍ରକିଳ ଶିଳ ପୁଣ୍ୟକ ଲୌହ ବାରାନ୍ଦା ହେବ-
ାଳ ସମୋର ପଞ୍ଚ ର ଗର୍ବରୁ ରହି ।

କେବୁ ଏହା ମରି ଦୀର୍ଘ ଧୋନ ।
ଅଥା କରି ସଜୁଲୀ ଦେବରଙ୍ଗରେ ପଢ଼-

କୁଞ୍ଜିରେ ଅଳ୍ପକୁ ହୋଇ ଗତଦିନରେ ଉପାଧିକ
ହିତ ଦେଇ ।
ତା ଧରାଯାଇ ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠବନ୍ଦୁ ମୁଖୀ
ପାଇଲା ।

—
—

ବାହୁଦିନ । ମେଲ୍‌ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁଣ୍ଡଳ ପାଇବା
ମାକାରାମ ଶରୀରରେ ଅରହା ଉପାଦନ ଦାଖି ଓ ୨୨୭ ମେର ଡା ଟାଷ୍-୧୦୯ ୫୫୫ ମଧ୍ୟରେ
ଗୁରୁତବ ଦେଖିବାରୀ ମାନବର ସ୍ଥିତିକାଳ ଯୁଦ୍ଧ
ଦୂରୀଳ ୨୨୮ ମରାଣାଙ୍କ ବା ମୋଟ ୧୮— ସନ୍ଧି ଦାସ । ସା । ମଧ୍ୟାବିତ ମହାଜନ ସାହି
ସନ୍ଧି ଆକୁ କ୍ରମାଂକ ପଞ୍ଚମ ତଥା ୩୦୨ର । ପ୍ର । ବିଭବଲୁପ୍ତ ଦାଖି ତାମାର
ଟାଙ୍କ ପଞ୍ଚ ଶହୁ ଅର ଉପାଦନକାରୀ କରିମ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ଦାସ ଶରୀର । ସା ।
ନବୀନ୍ ପରିଷ୍ଵେବ । ପ୍ର । ତାମେ ଶିଖ ।

କହିଲୁ ପାଇନା ଜରହିଲା ତଥେବ ଟା
ଅଧିକ ସଂଶୋଧନ କରିଲୁଗିଲ କବଳ ହେଉଛି
ତା ଏମଧ୍ୟାତ୍ମ ଦୂରେ କିମ୍ବା ହେବ ।
୯। କ ୫୨୭୫ ମର ଟା । ପା । ମାରେ-
ନାହିଁ ଶଠିଲେ ବଜାରମୟବ । ତାଟିକେ କାହିଁ
କାହିଁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସମ୍ଭବ ହେବ ନ କାହିଁ ହେବ ।
କାହିଁକିମ୍ବା କାହିଁକିମ୍ବା କାହିଁକିମ୍ବା

କୁପରେତ୍ର ଲମ୍ବର ମୋଦିଗାନେ ଧାରା
ଲୁହଣୀ ଟଙ୍ଗେର ଛବା ଅଧିକ ସତାମେ
ଦେଖାନେବ ଉଚ୍ଚରକୁଳ କଳା ଶର୍ମିଗାନ
ତା ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତେ କବା ଏ ଏ ଏ
ବରତରେ ଲିପି ଦେବ ।

ଶ୍ରୀ କୁମାରଙ୍ଗତ କଣ୍ଠପାନ୍ଦିର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲାଜା କାହାର କାହାରଙ୍କୁ କାହାରଙ୍କାରୁ
ଏବଂ କୁମାରଙ୍ଗତ କଣ୍ଠପାନ୍ଦିର କୁତ୍ତାର କାହାର କାହାରଙ୍କୁ କାହାରଙ୍କାରୁ
ଏବଂ କୁମାରଙ୍ଗତ କଣ୍ଠପାନ୍ଦିର କାହାର କାହାରଙ୍କୁ କାହାରଙ୍କାରୁ
ଏବଂ କୁମାରଙ୍ଗତ କଣ୍ଠପାନ୍ଦିର କାହାର କାହାରଙ୍କୁ କାହାରଙ୍କାରୁ

କୁଣ୍ଡଳ ପାତା କାହିଁମେ କରିବାକୁ ନାହିଁ କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ମୋ । ପ୍ରାଚୀନତାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଓ କର୍ତ୍ତୃତଥିଲା
କିମ୍ବା କି ୧୭୯୯ ମର୍ଜନ୍ମୁ ଖୁଲାଗାହର କାହା କାହାକୁ କି ୧୯୭୨ ମର୍ଜନ୍ମୁ
କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ କାହାକୁ

୧୦। ପ୍ରା ଏହି ମୌର କୁଳରେ କିମ୍ବା କୋ-ମେଲେଗୀନ କାରାର
ବାହ୍ୟାତ୍ମି ନ ଥିଲା ଏବେ କିମ୍ବା କାରାର କାରାର
କାରାର କାରାର କାରାର କାରାର

୧୯। ପା ଏହିନ ମୋର କହୁରାଇ ଲା ଦ୍ୱାରା କହିଲା ତ ଥିଲା ତାହାର ମାଝରୁ ଯେ
ମାଜାଟୁ କି ଯୁଗର ମୂଳ ଅତା ଏ ୧୦୦୦ ମାନ୍ଦିଲା ପାଇଁ ତାହାର କହିଲା
ତାହା କୁ କହିଲା ତ ଥିଲା ତାହାର ମାଝରୁ ଯେ

୧୦। ପ୍ରଥମ ଅତୁଳ ମୋ ନେଥିଲୀ କଣ କୁ ହେଲା ବିଦ୍ଯା ଏ ଶାହୀ ଅତୁଳ ତାଙ୍କ
ବାଜଗୁଡ଼ି ଜଟିଲ ମୁଠ ଆଜା ଏ ।—୨। ଏ ଗୋଦକମାରେ ଜଳିଯ ହେବ ଅନ୍ତମାତ୍ରର
ଏ ଦେଖିବା ପୂର୍ବ ଏ ହେବ । ଅତୁଳ ।

ଏହା ପ୍ରାଚୀ ଏକନ ମେଟି ବଜାରରେ କା
ମାତ୍ରମୁଣ୍ଡି କଥା ମୁଲି କାହା ଏହାରେ ଦେ
ବାବୁ ଏହାରେ କଥା ମୁଲି କାହା ଏହାରେ ଦେ

୧୨) ପ୍ରତି ଏକଟି ମୋ ଗାଁରାଜୁ କାହିଁ ମରୁ ମରୁ ପାଇଁ ଦେବେଶୀରୀ ସାଥୀ ମାରକଣ୍ଡ
ବାହାନ୍ତିକ ପାଇଁ ମରୁ କରିବାକୁ ପାଇଁ କାହିଁ ମରୁ ମରୁ ପାଇଁ ଦେବେଶୀରୀ କାହିଁ କାହିଁ
ମରୁ କରିବାକୁ ପାଇଁ କାହିଁ ମରୁ ମରୁ ପାଇଁ ଦେବେଶୀରୀ କାହିଁ ମରୁ ମରୁ ପାଇଁ ଦେବେଶୀରୀ
କାହିଁ ମରୁ ମରୁ ପାଇଁ ଦେବେଶୀରୀ କାହିଁ ମରୁ ମରୁ ପାଇଁ ଦେବେଶୀରୀ

ପ୍ରକାଶକୁ ଏ ସମ୍ପଦ ସବୁ ଦୋଷ । ୧—୨
୩—୪ ଲୁ ଟ ୦ ୧୭୯
୫—୬ ପ୍ରାଚୀ ବାଟେ ମେହି ବନ୍ଦରାଳ ଟ ୨୫

ପାଞ୍ଚମ ଦିନ ମୁହଁ ଶାରୀ ଏ—୫୭
କୁ ଟ ୦ ୫୫
୧୧ ୧ ପ୍ରଥମ ଏକଳ ମୌଖିକ ବରସାଇ ତାମିଲ
ବାଜାରାପ୍ରଦୀନ ୧୯୨୨ ମୁହଁ ଶାରୀ ଏ—୫୭ ୩୧
କୁ ଟ ୨୫୧୩୬

କି ୧୯୫ ମର ଉତ୍ତାନୀସ ସତ ୧୯୫ ମହିନେ କି ୧୯୫ ମର ଉତ୍ତାନୀସ ସତ ୧୯୫ ମହିନେ,
ସତ ୧୯୫ ମହିନେ ।

କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଦେଶରେ
କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଦେଶରେ

ଏଥେ କୁଣ୍ଡଳାରଙ୍ଗ ସମ୍ପଦକୀୟ ଓ ଲୋକ ଚର୍ଚା
ପତ୍ରରେ ଉପରେ କେବଳାରଙ୍ଗ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ବରତ ହୁଏ ଅକ୍ଷୁର୍ମତ ପୁରୁଷସ୍ଥାନ ବାହୁଦୂର ଜୀବତିଣୀ ଠିଲେଇ ବଳା ଆମ୍ବା
ଏ ସବବେଳକୁଳ ମୁଖ ଦଟିବ ସବର ଦାଳବା - ଓ ୨୧୯୦୧୯ ମୁଣ୍ଡବାରେ କରାଯାଇଛନ୍ତି
ଏଇ ମୁଖ ବାଶୁରକାହି ତାଙ୍କ ବିଶିଶ୍ଵାସର ପତ୍ରକା

କବିତାର ଅନ୍ଧାଶୀଳ ସମୟରେ ଏହାର ପଦମେଲାର ବାଲେପଦ ହୁଏ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ କରିବାର ପାଇଁ କବିତାର ଅନ୍ଧାଶୀଳ ସମୟରେ ଏହାର ପଦମେଲାର ବାଲେପଦ ହୁଏ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ କରିବାର ପାଇଁ

ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା କି ଏହା କାହାର ଦେଖିଲା ନାହାନ୍ତି ମୋର ବାହାର ଦେଖିଲା ରହିଥିଲେ
୧୫୮ ମଧ୍ୟରୁ ଦେଖିଲାରଙ୍କ ବରଳ ଲାହ ଶ୍ରୀମଦ୍ ପ୍ରଜାନାଥ ମାତ୍ରର ନାମର ନାମର ନାମର
୧୫୯ ମଧ୍ୟରୁ ଏହାରଙ୍କ ବରଳ ଲାହ ପାହ ପାହ ପାହ ପାହ ଏହାର ଏହାର ଏହାର

— ୨୯ ୩ ପଦମୁକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏହି ପଦମୁକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏହି ପଦମୁକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ ଏହି ପଦମୁକ୍ତ ହେଲା ଏବଂ

ହୋଇଥିବା ଏକ ପରିମା ଛନ୍ଦ ଓ ବନ୍ଧୁର
ଭାବର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନୁଭବ କରିପାରିବା
ମାତ୍ର ଏହି ପରିମା ହୋଇଥିବା ଏକ ପରିମା

କାନ୍ତିମାଳା ୦୨୬୭ ମର ଛେ ସବ ଏହାର ପରିବାର
ପରିବାର ପରିବାର ପରିବାର

ବାପକୁ ପାଇଲା କେତ୍ତଣୀ ଦେଖେ ଏହି
ଶାବ୍ଦ ସତାପେ ଦେଖଇର ମାନ୍ଦିର ଗୁମ୍ଫା
କୁଳିକ ସମ୍ମାନ ଓ କୋରିଯାକେ ଜଣେ କରା
ଥିଲା ଓ ସମୟେ କରୁଥିଲା ଦେଖଇଲା ।

- କୁର୍ରା କଳ୍ପିତ

The rice question.

The week end was one of much pressure, pain, strain and starvation in so far as the town's people were concerned. No rice can be had anywhere either for love or lucre. The situation came to the verge of "declaration of famine", if this were possible and permissible in the town area. If any rice was at all available it was by clandestine means and at the highest rate of profiteering. People who could scrape out a few annas for a night's meal, purchased at 2/- seers 2 rupees. In a manner, a great number of the people of the town had really to live on garbage. We have been trying our best to make the people understand that the Sirkar and the local authorities have been leaving no stone unturned to help them. The Commissioner and the District Officer have been doing their level best to meet the crisis. We are in a position to state that, if it were not for the personal interest which our Commissioner took to meet the drought crisis in the Mogalbandi and in the Feudatory States, things would have gone much worse than what have come to pass. All the things that pass in the official world do not but one thing is certain.

All Heads are not in
the interest and welfare
of people under their charge and
Commissioner the Hon'ble Mr.
Grunning has been always on the
alert and has done and has been doing
till now what he could in the
circumstances. He, with the District
Officer went out on tour towards the
Kendrapara Sub-Division. Since it,
to say, that he went out for something
and never for the making of the
usual stereotyped tour of inspection.
He did go out for Inspection but an
"Inspection" which will cover a good
deal and which the non-official world
would hardly come to know. Be that
as it may. Why this scarcity in the
town? The foods are over. The
Beedi has been harvested yielding an
almost average crop, if not a bumper
one which was expected, but for the
colds which came continuously when
most portion of the crops was still
in ground. This, notwithstanding
the from across the Mahanadi
they would have come by this
not in abundance, but in suffi-
cient quantity. What then is now

Where are the hawkers
(*la-Bojitas*) who used to go
about the town. The truth ought to
be told and that without any fear of
contradiction. The idiosyncrasy of
the fixing of rates and the opening of
depots are the root causes of all evils.
They have had disastrous results.
This craze of the old crane ordinance
to open depots is a great and grave
mistake. The public, though loth to
believe, have yet in their minds a

like an Oracle in order to relieve all distress by the supply of rice bags to depots. But, through ill-luck which has overtaken all, it found itself lost and its oracular power failed him to stand in good stead at the hour of need. Things therefore, came to a fix at the weeks end, in one word we are bound to say that re-fixing of arbitrary and artificial rates and the starting of depots are rank idiosyncrasies which ought to be knocked down, on the head at once. As masters stand, they tantamount to favouring one class at the cost of another and what is worse still to the cost of the town consumers. Are not the Subdivisional officer and his Co-adjutors aware of the amount of profiteering going on by their distribution of bags and the amount of pogram they have, in consequence, been earning these days. If it were possible, we would present them with bags of

basketful as "abiter-dict," of the choicest bits of Billingsgate which are being hurled against and showered over each one of them. And yet they would not give up their hobby of the depot, though ridden hard enough. The poor public are anxious and therefore pray to be saved from such good friends. Leave the Bazaar free. Because, the towns' people would be able to obtain rice, it doesn't matter at what cost? A meal is a meal, somehow to get it is the question of the day. But the rub is, how to dispel the scare created which has stood in the way of the flow of the Beali rice from across the rivers? And then again, how to disabuse the Distributing and Dispensing local Hakims of their hobby of depots and rates. Has common sense gone altogether with the distress now prevailing. O, d cranes all.

A clerk's Devil

67

The villainy of a Despatcher

"Bando." The readers of the Dipika will, we fear, be taken quite aback at the head word "Bando". What is it, or what does it mean? They would perhaps take it as a "conundrum" and so it is. It is nothing but a conjunctive nomenclature of "B" and "O" "Bando" that is "Bihar and Orissa". Let us enlighten our readers as to the mystery or fun of the matter. Upon this "Bando" depended the rice supply of the Cuttack District and of the town. Our District Head, as we have said elsewhere ever anxious to meet the difficulties of the rice supply, addressed an urgent letter to the Director of food supplies of our Province Bihar and Orissa. In official drafts, abbreviations are common and inevitable. The draft 'very urgent' was addressed to the Director of food supplies "B and O". All went right. But the Devil of the Dispatching Clerk, when entering the Dak Book gave a finishing stroke at once on the cover, by conjugating "B and O" into "Bando" and underneath in broad and legible letters wrote "Raach". It took weeks to reach the destination, because, there is no "Bando" on the surface of the postal world and in the meantime the town of Cuttack went without its rice supply. Whoon to admire the most? The ingenuity of the clerk or the stupidity of the Postal Department? The clerk, no doubt, deserves a promotion and the Postal Dept's a thorough beating. We await to see how both are dealing with it this no-distant date of the festive season and also hope that a culpable matter like this will not make red-tapeism keep the matter away from the District Magistrate's notice. What a companion to the much abused "Printers' Devil".

‘ଖରକେବେଳର ପଥକାଟ’—ବଢ଼ିବ ମରି
ଗାରତୀରୁ ସଜ୍ଜିଛିଲୁ ସମ୍ମରଣ ଦାବେ
ଧରନେବେଳକୁ ଯେଉଁ ସତରକାଟ ପରୀକାରକ
ଭୂତ୍ୟେମେବେ କେତେବର୍ଷ ହେଲ ନାହିଁ
କେତେବେଳ, ତେ ବାଟ ଉର୍ଧ୍ଵକାଟ ଦିନ
ହେବାକୁ ବରିଲାଏ । ଉତ୍ତାହସର ଶ୍ଵେତ ଚର୍ବି-
ପକୁ ଯେଉଁ କେଇବୀମାନେ ପଠା ରହିବ
କେବେଳେ—ପେମାନେ । କାରର୍ଯ୍ୟକୁ
ବିଦ୍ୟାର ଫାତ୍ତିର ପାନୀରେ ପରିବିତ୍ତ
କରିଯାଇ ଫାତ୍ତିର ପାନୀରେ ପରିବିତ୍ତ ହୋଇ
ଦିଅରେଇ । ଏହି ଦାଟରେ ସହୃଦୟ ମନ୍ଦିର
ଯାଇ ସୁରଥ ଦେଇ ଦର୍ଶନରେ—ଜିମେ କାମ
ଦିନ ଦେଇ ବୁଝି ଦିନେ ଗାରୁ ଏହି
ଅନ୍ୟର ପୁଣିଦେଖା ଦରିଜାତ । ଅମ୍ବମାନେ
ଏଥିର ଆସୁ ପ୍ରତିକାରିତବାଣେ ଦେଇବି
ପିଲାଶସ୍ତରଦେଶେ ତେ କିଞ୍ଚାମଧୁର ଶ୍ଵେତକ
କମଳାର୍ଥକରିଲ ଦୁଇ ଦିନେବରକରିତେ
ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲୁ । ସାଧାରଣଙ୍କ ଜ୍ଞାନପର୍ଦେ
ପେମାନେ ଏ ହସ୍ତ କହନ୍ତି ପାର ଶାର୍ଦ୍ଦିତ
ଦାର ଦିନରେ ଗୋଟିଏ ଆମ ଦୁଇ ।

ନାତନକଣେବେଳେ ହୁଅଥିଲୁ କମ୍ପାଇସନ୍
ମନ୍ଦିର ସାହାର୍ କରିପାରିଲେ । ଏହି କମ୍ପାଇସନ୍
ବାର କେବଳ ମୋଟିୟ ପ୍ରକାର ଅଭିଭୂତ
ହେଲାର ଆମ କରିପାରିବ । କାହାରେ କିମ୍ବା
ହେଲ ହେବାମାରୁ ।

୪୩ ପମାର

ସଠିକ୍କି ସାରରେ ନାତନ ମେହରାନୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ମେହରାନୀ ଏବେ କୁଣ୍ଡ
ପାଇବ ଦୁଇ, ମହିଳାର ପରିମାନରେ କେବଳ
ମନ୍ଦିର କୁଏ ଏଥିରରେ ନାହିଁମେଥିଲାକାର
ହେବେ ସମ୍ମ ହରିର ପାଠୀର କହୁଥିଲେ ।
ଏହିମେତେ ପରାଣ କହିଦିଲୁ ମେ ଦେଇ
ମନ୍ଦିର ପିଲାଶୀ ପରିବାର୍ତ୍ତ ।
କିନ୍ତୁ ପରିବାର୍ତ୍ତରେ ପଣ୍ଡିତମାହାର
ମୁଦ୍ରାକରିବାରେ ହେଲେ । ଏଥର ପ୍ରଥମର ଅନ୍ତରୀ
ଅନ୍ତରୀ ବେଳର ଏ ଅପ୍ରେକ୍ଷାତରେ ହେବି ।

—୫୪—

ପେମାର ପେଶା ।

ଶ୍ରୀକୃତ୍ସମାଧୀନ

— ୧୦୫ —

ବ୍ୟକ୍ତିବସ୍ତୁରେ— ଅନ୍ତରେ ମିଳିବାକୁ ଗାହି
ବଳେ ପେଣିଲ ଅଞ୍ଚାର କା ୯ ରଖ
ବିବନ୍ଦର ସଜ୍ଜା ଠି ଉତ୍ସବରେଣ ହେଉ ମିଳି-
ବୁଝି । ସବ୍ୟା କାହିଁ ଗାର୍ଜ ? ବାବନ ବୁଝି ବୁଝି
ନାହାନ୍ତି । ମୋହାମ ଛାଟି ଘାର, ଘରି କରିଲେ
ବିଶ୍ଵାସ । ହାତ ବକାର ହୋକାନମାନରେ
ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସବ ମିଳିବ । ଅର୍ପଣାର କଥା ଦେସ
କାହିଁ ଏହାର କୋର ବପିଅଛି କେ
ସବୁରେ ଗାହିଁ ସବାମାନେ ମୁହଁଳ କି ପର
ଦାନା କାର ବିବୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ । ଏହି ପରିହାରର
କାଣ୍ଡାବୁଦ୍ଧାବୁଦ୍ଧି । ତଥେ ଅଟିତ୍ତ
ବୋଲାମ ପିଇଛି ଯେ କେବେ ଏକଙ୍କରେ
ମୁହଁଳ କରିବାକୁ ପାଇବେ ଯାହି ପରିହାର
କି ହେଉଥାଏ ? ମୋତା, ଦେଶ, ବାହି
କି ପଲାପ ପନେଶବନୀ ବୈଷ୍ଣୋପର,
ପୋତର ମୋତା ଏହି ଅନ୍ତରୁଳେ କେବେଳେ
ଦେବତାଥିରୁ ହାତିମ ଅଜ ଏବାକୁ କିମ୍ବା ମନୀ
କରିବ । ଏହେ କେବେଳୁ ନହିଁରି ଅବଳ
ଅବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ “ବାହିବାରୁ” ଦେବାତି
ତାହା କିମ୍ବା କି ଅବଳାଚି ବାହିବାର ?
କେବଳ ମନୀପାର ଭାବିତ ପରିବର ତାକରିବ
ଗାର୍ଜ ? ତଥେ ଭାବିବାର ଅଭ୍ୟାଦିଶ୍ୱର ଏବି
ହାତମଙ୍କ ଆଜ ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଓ ଏହି ମୁହଁଳ
ସୀମାବନ୍ଦୀ ହେଲେ ବଢ଼ି । ଅନ୍ତରୁଳେ ମୋତା
ଯେହୁ ଅକିଞ୍ଚନକ ହେଲେ ଏ ଶାର୍ପପରିବର
ଅକୁଳ ହେବୁଥିଲୁ କହିବୁ ଅନ୍ୟକିମ୍ବା

ଦେଖିବୁ କରନ୍ତି କଥାକି

ବିଲୁପ୍ତାନିକାରୀ ମହାଦେବ ଜୟନ୍ତାକୁରୁ
ଦେଁ ସୁଖଲୁହ କରିବାକୁ ଏକବୋଟିକା
ମୁକତ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମହିମୀ ପାଇଁ
ପ୍ରସନ୍ନ ହେଉଥିଲା । ଶ୍ରୀମତ୍ୟ କେବଳମାନର
ପଦାର୍ଥ କରିବା ଉକ୍ତରେ ଏହି ନୟକ
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଉଥିଲା । ଯେ ସ୍ଵର୍ଗ ଆମରୁହ
କରିବାକୁ ଏକବୋଟିକାର ଆସି ପଢ଼ିବ ନାହିଁ
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ନୟକର କରିବାକୁ ସଜ୍ଜିବ
ସମ୍ମୁଖେଣୀର ଲୋତମାନଙ୍କର ପଢ଼ିବୁ
ବସ୍ତୁ ଲୋତମାନର ଉଦେଶ୍ୟର ନିର୍ମାଣ
ହୋଇଥିଲା । ନମାମୀ ସମ୍ମତ ଗଠିତ ଓ
ଦେଇବ ମୁକତ୍ୟରୀରୁ ଅଧିକ କମ୍ପର ଅନ୍ତର
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦରଶ୍ୱର ଉପରୁତ ଶୋଭାପ୍ରତି
କରୁଥିବ କାର୍ଯ୍ୟବନତା ପଢ଼ିବେଣ୍ଟି ତହୁଁ
ଦିଖାଇବେ ମହାମାରି ପାଇଁ ।

ଅମୁଖାଳକର ପାଇଁ ଲାଭର ମୂଲ୍ୟ ହନ-
କିମ୍ବା ତଥାକଣ୍ଠର ବିଷୟ କୁଟୀ ସଂଗ୍ରହିତ
କାଶ ଦର୍ଶନର ଅନୁଭବ, ଏହଙ୍କାର
ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଦିଲ୍ଲି ।

(୫) କଥି ମାହରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସବିନାମାର ଦଶ
ମିଳ ଟିକ୍ଟୁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା

ପ୍ରତି ପାଇଲ ଏକବେଳୀ ଏହାଳ ଗୋଟିଏ ଶେଷକାଳ
ଦୁଇଜନା ହୁଏ ବିବୃତା କେମେ ଥିଲୁ ଯଠାରେ ଘରେବେଳୀ
ଶୁଣି, ହେଉଥାଇଲୁ ପାଇସୁଲେ । ଫେରାହ ପାଇସୁଲେ
ଗୋଟିଏ ଲେଖିଥିଲା କେତେବେଳୀ କଳମକୁ ପାଇଁ
ଦିଅଦିଲ । ସେହି ଅନ୍ୟଜଳରେ ପେଶର ବସୁ-
କହିଲ ଓ ସାଧଗନ୍ଧା ଦୋଷଥିଲା ପାଚା
ଅଛିଲୁରେ ଅଳ୍ପକାଳ ଜୀବାହାରେ । ଏହାର ବସୁ-
କହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତେ ତେ ହେବଳ ଯଠାକୁଣ୍ଡ ବାଖୁ
ମୋହରୀ ଲୁହାରୀ କୁପିତାକୁଥିଲେ । ବରତୀ
ସମସ୍ତରେ ପରମେତରର ଅନ୍ୟପ୍ରବଳ ଦୂରଦୂର
ଜୀବାହା ନହିଁଲା ତମଙ୍କାଳ ଲେହା ନଦୀ-
କରିବେ କପଣ୍ଡର ହେଲ ତତ୍ତ୍ଵ ପରଳା ଦେବୀ
କିନ୍ତୁ ତଙ୍ଗାକେ ଦୁଇମାନଙ୍କ ଯଠାର ସେହି
କୁଣ୍ଡର ବ୍ୟାପାର କରିଯାଇଥିଲାକୁ ଉପରେରେ
ବହାରକ କପଣ୍ଡର ପାହାର୍ଯ୍ୟ ହେଲ ସେହି
ପିତ୍ର ପ୍ରାଚିକ ଯଠାର ପଦବେଶକାଳେ । “ଖର-
କାରୀ ମନର୍ଥକୁ କରା ହେଁ” ।

ବ୍ୟାକିନୀ ପ୍ରକାଶନକୁ

‘ମୁଖ୍ୟରେ ଉତ୍ସବିଧିର ଉତ୍ସବାହୁକ
ସମାଜର ଦର୍ଶି ସାମାଜିକ ଅଧିକେନ୍ଦ୍ରିୟ
ହୋଇଥିଲା । ମୁଖ୍ୟରେ ପଞ୍ଚାବକ ମଣିଷୀଙ୍କ
‘ରମେଶ’ (Ramsesh) ବିଷୟରେ ମୋହନ
ମାରହାର ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାଠ ଉତ୍ସବରେଣ ଏଥିରେ
ଅମେରିକାର ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରଦେଶ ପାର୍ଶ୍ଵକର୍ତ୍ତା ଓ ଏହା
ନିର୍ମାଣକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ବିଶେଷ
କାହାର ଧରାଇଲା ଏତି ନିର୍ମାଣକରାର
କୁଟ ପ୍ରଦେଶର ନିର୍ମାଣକ ପ୍ରଦେଶର କର
କରିବାକୁ ପଦକାରୀଙ୍କରେ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆପଣଙ୍କରାର
କାହାର ସମ୍ମାନ ବାହାର ମାତ୍ର କରିବାକୁ
ମାତ୍ର ଏହା କରିବାକୁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ
କାହାର କରିବାକୁ ଧରାଇଲା ଏତିର ପ୍ରଦେଶ
କରିବାକୁ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ମାତ୍ର କରିବାକୁ ଆହୁରିବାରେ ଆହୁରି କରିବାକୁ କରିବାକୁ
ଏହେ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ
<କାହାର କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ

କୁଳାଳ ପାଇଁ କାହାର ଜୀବିତ ବନ୍ଦ
ହେବାକୁ କାହାର କାହାର କାହାର ?

ପ୍ରମାଣିତ ପ୍ରଦେଶରେ କରାଯାଇଥାଏ କହି ଧରନାର ପ୍ରଦେଶ
କରାଯାଇଥାଏ । ଧେଣୁରେ ସମ୍ପଦକି କରାଯାଇଥାଏ
କାହାର କରାଯାଇଥାଏ—ରେଣୁ ସଙ୍ଗବା ପରିଚାର
ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ କରାଯାଇଥାଏ । ଲାକା ଶ୍ଵାନ ହୁନ କରାଯାଇଥାଏ
ଦେଇଲେଜନ୍ମ କରାଯାଇଥାଏ ସମ୍ପଦକି ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ
କରାଯାଇଥାଏ । ଅଜ ଗାସର ପ୍ରଦେଶ ଯେଉଁଥାଏ
ରୋଟିଏ ଆଖି ହୋଇ ରହିଲ । ଧେଣୁରେ
କରାଯାଇଥାଏ ରେଣୁ ବିଷୟର ସୂଚନା କହାଯାଇଥାଏ
କାହାର ସହି ଧରନ ଅଳ୍ପ ରେଣୁରେବେଳେ କାହାର
କରାଯାଇଥାଏ ଅବଶ୍ୟକ ସମାଜର ଅନେକ ଜାଗରଣ
କରାଯାଇଥାଏ । ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀ ସମ୍ପଦକି ଧରନାର
ପ୍ରଦେଶ କରାଯାଇଥାଏ ରୋଟି ପରିଚାର କରାଯାଇଥାଏ

ମାତ୍ରକୁ ମେଳାଗଲାର ଶକ୍ତୀକାନ ଅବେଳା ଦେଖି
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ସାମରିତ କାହାରାଙ୍ଗରେ ରଖି ତଥା
ବେଶାଲ୍ପତତ୍ତ୍ଵ । ଯେହିଁ ସିଂହାଶୁନ୍ଦରର ମୋହା
ଗଲୁ, ପାହ ଓ ତାଳ ଏହିର ଆମାଦି
ହୋଇଥାର ଯେ ସେମାନେ ବିଷାହୁଷୁଦ୍ଧ ବା
ତରବାଲୁ ଅଣିମ ସେମାଗଲୁ ସରପାର ଫେର
ମନ ଦେଇ ଏ ବଳ ପଠାଇଦେଇଥିଲୁ ।

ସବୁ ଜେତାନ ବାହ ଘରେବ ଆ
ଦିଶାଶୁନ୍ଦରାକେ ବେଳେନ୍ତି ଯେ ସେମାନ
କୁଟୁମ୍ବ ଅଗ୍ରମେ ହୋଇଲାହାନ୍ତି, ସବୁ
ସେମାଗଲର ଅଧିକ ପଠାଇବା ଅବଶ୍ୟକ ।

ଏ ଶୁଦ୍ଧାର ଲୋକମାନେ ଅରହା
ତମଙ୍ଗେ ସାତ୍ସବ ସହି ଶ୍ଵର କି ଉତ୍ସବ
ବେଶାଲକୁ ଯାହାରେ କରିବାକିମନ୍ତ୍ରେ ସବୁ
ଜେବେତୁଳ ଦୃଶ୍ୟମରେ ମୋହିଏ କିମେଣ ହାତ
ପାଗାଳ କିମ୍ବା ଦରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ପାଥ
ତାତିରେ ସେମିମାନେ କିମେଣ ଅଛିର ମା
ନାହିଁ ତାକୁ ରସାଗଲାହାର / କିମ୍ବା କୁପ୍ର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ହାସିବାକାହଲେକ ସେ ପ୍ରତାର ମାନ୍ୟମାନୀଙ୍କ ଖେଳଅଛି ଜାଣ ଅଛି,
ଯେତେମାତ୍ରେ ଦୁଇଦାରୁ ସମ୍ମତ ଦେଉଥିଲେ
ବନ୍ଦୀ ବାଚି, ଖୋଜି ଦିବା ଦେଉଥିଲୁ । ଅତିଥି
ଗାଁମାନ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ପାଇଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଦେବତା ଅଦେଖ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଅତର୍ମନ୍ତ୍ୟଦି
କିନ୍ତୁ କର୍ମକାଳ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଏ ପ୍ରତାର ସାହୁଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ସେବା
କୁର ସମ୍ମତ କରୁ କଲସିଥାଏଇ । ଯେତେମାତ୍ର
ଯେପରି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାହାଙ୍କୁ ବସିଲିମୁକ୍ତ କର
ପରିଶାରେ ଉଚ୍ଚା ପାଇବା ପାଇଁ ଧୋଇ
ଚାରୀ ବରୁଷକା ସମୟରେ କେତେତେ କୋ
ରେତେବେ ଲୋକର ପାଇସୁଳେ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମନ
କାଳ କରୁଥିଲେ ତେବେବେ କେବେବେ ପାଇଁ
ଅଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଥା କେମାନିଲୁ କରୁଥିଲୁ
ଦିବାର ଓ ଭାବିତ ହେଲୁ ଦରକୁ କେବିବେ
ଦେଇଅଛି କେବଳାକାଳ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିଂହାଶୁନ୍କ ଖେଳିଲା ଏହି କଣ୍ଠରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ଯେବୁଦ୍ଧ ଗଢ଼ି ବାନଶାଶ୍ଵରଙ୍କ
ବର୍ଷାମା ପୁରୁଷଙ୍କରେ ତାର କୁଟୁମ୍ବ ଶାଳିନୀ
ମହିଳା ଓ ଏବେ ଜନ୍ମ ମନ୍ଦିର । କିମ୍ବାର
ଜନ୍ମ ଦ୍ୟାନ ଉଚିତାକୁ ଫେରିବେଳେ କିମ୍ବା
ବର୍ଷା ଦିନ ଅନ୍ତେପାଇଦିଲା ।

କରେ ତ ଦେଇ କହ କୋଣିର ପଥ
ଦେଖ ଦିଆଇଛାମୀ କଥିବାର କରି
କବିଜଳେ ଗାନ୍ଧି ।

କୁଣ୍ଡଳ କେବେଳାପୁ ଦିଆଯି
ଯେବେ କଥି କଥ କବି କାର କଲିମାର
କହି କହିବେକ ।

କଥା ହସନ୍ତରୁଙ୍କ କଥା । କିମେ ଆମୁଖାଳେ
ଦେଖଇ କିମ୍ବା ମୁହଁମାଳିମହିଳା ଅତିଶୀଘ୍ର
ଆମୁଖାଳେର କିମେ ହତ୍ଯା ବୋଲିବା
ପଢିବା । ଉତ୍ତରାଳ ବିଭାବ କୋର କଲିବା
ଅଛି “ଇହଲକ୍ଷୟକାର” ପ୍ରାଚୀରା ଦେଖି
ପାଇଁ ଚିତ୍ରର ଅଧିକାରୀ ବେଳେ ଦେଖି
ପଢି ଶ୍ରେଣୀ ଏ ଲେଖିଥିଲେ ତାହା ଅବଶ୍ୟକ
କିମ୍ବରେ ହୁଏଥାର ବସନ୍ତ ।

ଶ୍ରୀ ଜୋଟିଏ ମହିନେ ବିଭାଗାଧିକାରୀ ବିଭାଗ
ମୋହନ ପ୍ରାମ କିମ୍ବରୀଙ୍କ ଉପଗାନ୍ଧ
ଯାଇଥାରେ, ମୁଁ କିମ୍ବା ମହିନେ ବିଭାଗ
ମୋହନ ଅଠବରାଖିଦେଇ ମୋହନ
ବୁର୍ଗକାର କରେ, ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ଲେଖାଲୋରେ କରିବା
କିମ୍ବା କରିବାକି । ପାଇବିଲାମ ପାଠ
କରି ଏହି କଥା ମେ ପାଇବାରେ କିମ୍ବା
ବିଭାବ ହେଲା । ମୋହନ ସ୍ଥାନୀ ପଥ ଏହି

ଯେଇ ହୋଇଥିବାରୁ ମନ୍ଦରେତେ କେ
ନ୍ତରଜୀବିତକା ଏବନାଏ କରେ ତାକୁ କେ
ତେ ପାଠୀରୁଦେଲେ, ମୋହର ସମୀ କେ
ଜୀବିଷାଠ ଶିଖି କବିତାରମଣେ ଏବଂ
ଗୋଟିଏ ବାଜିଚାରୁକୁରେ ବିଧାମଣ
ଅଛି-ଏବଂ ଏହି ମୌରିକ ଆବେଦନ
ବିଜ୍ଞାନ ବଜ୍ରୋକସ୍ତ ତରଫରୁଣ୍ଡି ଏବଂ
ତୁ ୧୦ ଦଶ ଶବ୍ଦା ବଜ୍ରୋକସ୍ତ ତରଫରୁଣ୍ଡି
ମୋହର ଲୋକିବାର ନାରୀ ଏହି
ମୁଁ ବଢ଼ି ମହିଷାରର ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବଢ଼ି ଅ
ନିଜତା ସହିତରେ ରହି ଶାରିବା ଏବଂ
ପାଠିକା ପରିଚି ଓ କୁଳା ଉତ୍ତରେ
ବଜାରୁ କିମ୍ବା ବଜାରାରୁ, ମୋହର
ନିଜା ଅଛି ଯେ ମୋହର କେବଳ ଏହି
ନାମରୁ ଉତ୍ତରିଷ୍ଟିବା ପାଠ ବିଦ୍ୟାରୁ
ଏପରିପ୍ରକଳେ ଗୋଟିର ପଦ୍ଧାରୁ ବିଷ୍ଣୁ
ମୋହର ଯାହି ଜନିବାମନ୍ତର ପାଠ
ତେବେ ଶାର୍କିର ହେତେ ଏକା କେ
ମେଖିରେ ମୁଁ ଶବ୍ଦ ପାଠିବା ମୁଁ ତାମେ
କାହିଁକି କି କି କା ଅଛି ଗାହା ମୁଁ
ପାରେଇବୁରୁ ମୁଁ ବଢ଼ି ପରିବ ପାଦର
ବର୍ତ୍ତମାନ ବଢ଼ି ମନ୍ଦ ଏହୁକରେ ବିଶ୍ୱାର
ଅଟେବେ । ମୋହତାରୁ ହେତେକାମା
ତାମରୁ ପାଠିବେ ଆପଣ ତାମରୁ, ତୁ
ପୁରୁଷମାତ୍ର ଏହି କେବଳ ବିଦ୍ୟାରେ
ଶିଖି କୁଟୁମ୍ବରେ ଏହିକାମରୁ । ଏହି
ଅଧିକ ଲୋକିବା ବିଦ୍ୟାରୁ ଅଛି; ବିଦ୍ୟା
ଏହି ଜପୁରାଟର ଜନିବିବେଳ ବିଦ୍ୟାର ତା
ମୋହର ପଦ୍ଧାରରେ ଦେଇ ତାହିଁ ଏହି
ଶାର୍କି ଓ ମାଳା ।

“ପାତା” ପଥ ହାତରେ ଦିଲା
ମନ୍ଦ ପରିପ୍ରାହରେ ବନ୍ଦକା ପଠିଲା
ଶାନ୍ତିକାହାରୀ, କୋଳ ଦୂରଖରୁ ଅନ୍ଧରେ
ଶାନ୍ତିକାହାରୀ ପାଇଁ କାହାର ଆଶିଲ, କହିଲା
“ପାତା” ଦେଖଇ ଜୀବଗାହାମୁଣ୍ଡ କାହାର
କାହାମନ୍ଦ ଦୋଷାରୁଥାଏ । ତ ଦେଖିଲା
ଦୁଇ ଟଙେ ନିଃଲଗାଳ ପକ୍ଷିଜାର ।
ଦୁଇଟଙ୍କ ଦସ ଲାଗି ପରିବ ପରିବ ମାତା
ମୁମୁକ୍ଷେ ଦୂର । ଶୁଭ ଧରିଛନ୍ତି କାହାର
ମାତା ମାହାର ।

(ପାତା ୧୦୮)

ଅବସ୍ଥାର ଦକ୍ଷିଣ ମହାଦେଶ
ପାତଙ୍ଗରେ ଚନ୍ଦ୍ରକେଶରେ
ପ୍ରେସରେ ଶକ ବାହୁଦାରୀ
ପ୍ରେସରେ ପାତଙ୍ଗର ଅବସ୍ଥା
ପାତଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେସରେ

ବାସ୍ତବାହିକୁ ବିଶ୍ଵାସରେ ଲଜ୍ଜା ବା
ଅର୍ଦ୍ଧବ୍ରଜା ଖର ପାଇସା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖା
ଯିବ । ଯେ ହେଉ ସମ୍ବୂଳକରନ୍ତୁ ମିଥିକ୍ରାନ୍ତେ
ଏ ଶର୍ମରେ ଲୋହୀ ହୋଇଥିବା ଲୁହାର ବିଲାପ
ମା ତାଙ୍କ ସମ୍ମାନକରିବାରିବାକୁ । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ଶର୍ମର ମହାତାଙ୍କୁ ଅଭ୍ୟାସ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଏହି
ମେହି ଅଭ୍ୟାସକ୍ରମୀ ଦେବତାମଣୀ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଭାଷାର ସହିତୁ ସମ୍ମାନ । ଲୁହାରକାମକ୍ଷ
ଅଭ୍ୟାସ ଏହି ଦୃଶ୍ୟରେ—ଅକିମ୍ବା
ଦୌର୍ବଳୀ ଦେଖିବ ଏହି ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ
ସମ୍ମାନ ଦେବତାମଣୀ । ମାତ୍ର ତାହା ଦୋଷ
କରିବା ଅଭ୍ୟାସକ୍ରମୀ ଦେବତାମଣୀ ଦୋଷକାର
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯେବେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତରେ ଦୋଷ
ଶର୍ମାର ତେବେ ବ୍ୟଥା କରାଯା । ଯାଦି ଦୋଷକାର
ବାହାରୁ “ଜଳମୟାମୀ, ତେବେ ଦେଇ ମହି ଦ
ଦେବି” ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ କରି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସର୍ବ
ବର୍ତ୍ତିଆର ତେବେ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ କରିବାକୁ । ଧର-
ତ୍ତ ଓ ଆହୁର ଅଭ୍ୟାସକ୍ରମୀ ସମ୍ମାନ ମୂଳ
ଲୋହାର ଧର ମେଘର ନାହିଁ ଓ ଅଭ୍ୟାସ-
କ୍ରମୀ ଆହୁର କୁଣ୍ଡ ଏହା ଦେଖିବାରୁ ବର୍ତ୍ତ-
ମେଜ ଥାଏଁ । ଅନ୍ତରେ କେବଳ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ବରତାର ମୋହର ଅଭ୍ୟାସକ୍ରମୀ ଆହୁର
କ୍ରମୀ ହେବା ଉତ୍ତରକାମ ଏହି

ବୋଲି କୁରଚିଦାମୀ ବୁଦ୍ଧି । ୩୯
ଲିଖିରିଲା ଏହି ହେଲେ ଗୁପ୍ତ ଗାନ୍ଧୀ ସମ୍ବିରତ୍ତ-
ଅଶ୍ଵ କହୁ ଜୁହିବାଟି । ସବକାଳ ଉଠି ଧାରିଲେ
କୁମା ଶୋଇପଣୀ ଓ ମହିଳା କଠିବାର
କୋହାନ କୋହିବାର ଫଳ ଦେଇବେ ପଢ଼ିଥେ
ତରକାରୀତିଲୁହୁ । କୁମା ଧାସ ଓ କଷାଯିତର
କାହିଁ କହିବାକୁ କମାଇଥିଲେ—ମୋହିଲେ
ଦେଇ କରିଯାଉଥାନ୍ତେ । ଅଛି ଦେଇବେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହାବେଳ କେ ଲାଜନୀ ହେଇଗାହାନ୍ତି
କା ଲୋହିବେ ମରିଗାହାନ୍ତି । ତେବେ ମେହିଲେ
କୁମା ଅଧିତ ପୋନ୍ଦର କୁମା ଅଧିକର ଅଧିକ
ଏହି କାନ୍ତୁକାଟରେ ଅପ୍ରି କର୍ମଧାରୀ ହେବି ୧୦
କହ ପଢ଼ିଯାଇ ମନନାକୁ ଦେଖିବା କରିଲୁ
ନହେ । ଯୁକେଷ୍ଟରେ କା ଉଦ୍‌ବନ୍ଦ ଦେଇ,
କଲେ ଲୋହିବେ ମଜେ କହିଲ କହିଯାଏ

ଦେଖିଲୁଛାନ୍ତି ମାତ୍ର କାହାର, ନାହିଁବାହିଁ । ଏହି ଅଳ୍ପ
କମାଏ ଗାହାକୁ ବାଧୁଅଛି <କି କିମାନାହିଁନଟି ଏହି
କଥାଟି, ଠିକ, ତଥାଏ କଥାକିମେହିକି
ବନ୍ଦରାଜଙ୍କ କିମ ମୁହଁ ଗଢାଇଥାଏ କମ
ନାହିଁ । ନରମେଳନ ଥିଲେ ଅମ୍ବାଜିତର
ମହ ଆଣ୍ଟି । ଏହି ଶାହା ଉତ୍ତରାଜୁ କମ୍ପନ୍ତି ମାହି
ତାକୁ କଥାକିମ ସେ ହେଉଥି ଖର୍ବନ୍ତି
ଓ କମ୍ପନ୍ତିନାହିଁ । ଅଥବା ଦେଖାଯାଇ ଦୂରୀର କଥା
ଏବେଳେ କେବେ ବିଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ପାଇଁ
କେବାହିଁକି କଳ କଲାନ୍ତି । ଦେଖିଲୁଛାନ୍ତି
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ ସେଇଁ ପାଇଁର କମ କମ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ
ବେଳା କେ ଅପବାର ଦେଖି କୁଠାର କଥା
ଜୀବନମ୍ବା କାହେ କାହା ଏହିରେ କଲାନ୍ତି । ଦୂରୀର
କଳାନ୍ତି କଥାରେ କେବେ କେବେ ମାତ୍ର ମାତ୍ର
ପୋଷନ କଥାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେ ମୁହଁର
କାହାର କଥା ଏହି ଏହିରେ କଥାକେ କଥାକେ
କଥାକେ କଥାକେ କଥାକେ । ସମ୍ବନ୍ଧ କଥା
କଥାକେ କଥାକେ କଥାକେ କଥାକେ । ଏହିବାଟି କଥାକେ ।

ଏହାରୁ । ଏହା ଅଠାବୀଚକ୍ରମୀ ଓ ମହୋ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ଚାହୁଁରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାକିମ୍ବା ଏହାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାକିମ୍ବା । ଏହାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାକିମ୍ବା ।

ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମହାରାଜା—ପାତ୍ର

ପାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମହାରାଜା—ପାତ୍ର

ଏହାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ମହାରାଜା—ପାତ୍ର

